

Súd: Mestský súd Bratislava I  
Spisová značka: 39Cb/140/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120217410  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Brádziková  
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2023:1120217410.10

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Janou Brádzikovou v spore žalobcu: HG-LOGISTIC SK s.r.o., so sídlom Vinohrady 17, 940 02 Nové Zámky, IČO: 36 709 379, právne zastúpený: Havlát & Partners - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Rudnayovo námestie 4549/1, 811 01 Bratislava, IČO: 55 474 853, proti žalovanému 1: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava a žalovanému 2: KPS Slovakia s.r.o., so sídlom Pluhová 1, 831 03 Bratislava, IČO: 35 975 385, právne zastúpený: LEGAL & CORP s.r.o., so sídlom Gajova 11, 811 09 Bratislava, IČO: 47 237 325, o zaplatenie 122.209,76 EUR s príslušenstvom

### rozhodol:

- I. Súd žalobu voči žalovanému 1 z a m i e t a .
- II. Súd žalobu voči žalovanému 2 z a m i e t a .
- III. Žalovaný 1 má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- IV. Žalovaný 2 má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súd dňa 10.12.2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému 1 povinnosť zaplatiť za žalobcu spoločnosti Hämmerling Group Logistic GmbH sumu vo výške 122.209,76 EUR s príslušenstvom. Žalobca in eventum navrhoval, aby súd v prípade nedôvodnosti žaloby voči žalovanému 1 vydal rozhodnutie, ktorým súd uloží žalovanému 2 povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 122.209,76 EUR s príslušenstvom.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že podniká v zmysle zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov v spojení s vyhláškou č. 11/1975 Zb. o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej nákladnej cestnej doprave (CMR) najmä v oblasti medzinárodnej cestnej dopravy, pri ktorej došlo dňa 23.09.2016 k škodovej udalosti. Žalobca uviedol, že ako poistený uzavrel so žalovaným 1 ako poisťovateľom s účinnosťou od 11.01.2011 Poistnú zmluvu č. 6561911354/3651004023 PBEX7400 pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní medzinárodnej prepravy tovaru (CMR) č. 605 (ďalej tiež len ako „poistná zmluva CMR“). Na uvedené poistenie sa vzťahujú Všeobecné poistné podmienky schválené MF SR dňa 06.11.1995 pod číslom 52/2031/1995 (ďalej tiež len ako „VPP“). Uzavretie poistnej zmluvy CMR sprostredkoval pre žalobcu v rámci poskytnutia služieb finančného sprostredkovania žalovaný 2. Žalobca uviedol, že spoločnosť Autoliv B.V. & Co. KG ako objednávateľ zasielateľských služieb a primárne poškodený si na základe Rámcovej zmluvy z roku 2013 objednala u nemeckej spoločnosti Hämmerling Group Logistic GmbH ako zasielateľa a sekundárne

poškodeného medzinárodnú prepravu tovaru. Sekundárne poškodený, ktorý je materskou spoločnosťou žalobcu, si následne objednal u žalobcu vykonanie uvedenej medzinárodnej prepravy, pri ktorej došlo dňa 23.09.2016 k škodovej udalosti. Z poverenia žalovaného 1 vypracovala spoločnosť INSERTIS Slovakia s.r.o. ako nezávislý odhadca škôd k predmetnej škodovej udalosti Expertnú správu o škode zo zodpovednosti dopravcu žalobcu zo dňa 27.01.2017, č. poistných udalostí 9563385865, 9563385996, 9563385953, 9563386016, 9563386008 (ďalej tiež len ako „Expertná správa“). Účelom Expertnej správy bolo preveriť a zdokumentovať rozsah škodovej udalosti. Z Expertnej správy vyplynulo, že pri vykonávaní medzinárodnej prepravy tovaru došlo v dôsledku požiaru poisteného návesu žalobcu s EČV: NZ XXXYM k úplnému zhoreniu návesu, ako aj na ňom sa nachádzajúceho tovaru. Z Expertnej správy vyplynulo, že na prepravovanom tovare vznikla totálna škoda. Žalobca uviedol, že primárne poškodený si svoj nárok na náhradu škody vo výške 152.489,49 EUR s príslušenstvom uplatnil voči sekundárne poškodenému na príslušnom súde v nemeckom meste Paderborn. V zmysle Expertnej správy bola maximálna výška náhrady škody stanovená na 122.209,76 EUR. Žalobca poukázal na to, že z emailu žalovaného 1 zo dňa 17.08.2018 vyplynulo, že žalovaný 1 uznal, že rozsah a výška škody sú doložené danou Expertnou správou. Z následného Vyrozumenia k oznámeniu škodovej udalosti č. 9563386016 zo dňa 05.10.2018 žalovaného 1 vyplynulo, že škodovú udalosť odkladá bez poskytnutia poistného plnenia, nakoľko v zmysle čl. II ods. 1 písm. o) Zmluvných dojednaní sa poistenie nevzťahuje na škody spôsobené v dôsledku nepoisteného motorového vozidla, resp. ak evidenčné číslo ťahača uvedené v CMR liste nie je totožné s uvádzaným v poistnej zmluve. Poistenie CMR podľa žalovaného 1 kryje iba škody spôsobené na prepravovanom tovare, pokiaľ vozidlo ktorým bola vykonaná preprava bolo zaradené do poistenia. Zhorený náves a ťahač však neboli zahrnuté do poistného krytia. Žalobca uviedol, že predmetný náves s EČV: NZ XXXYM, na ktorom došlo k škodovej udalosti, nadobudol dňa 01.06.2016, teda približne 3 mesiace pred vznikom škodovej udalosti. Z uvedeného dôvodu nemohlo byť jeho evidenčné číslo ešte uvedené v Prílohe č. 1 k poistnej zmluve CMR - Zoznam vozidiel zo dňa 11.01.2011. Žalobca uviedol, že z medzinárodnej automobilovej poisťovacej karty vydananej žalovaným 1 na predmetný náves žalobcu na obdobie od 01.06.2016 do 30.05.2017, spolu s Potvrdením o poistení o zodpovednosti č. 6563568502 a Asistenčnou kartou povinného zmluvného poistenia, ktorých vydanie sprostredkoval pre žalobcu žalovaný 2 preukazujú, že o existencii a výkone medzinárodnej prepravy tovaru zhoreným návesom žalobcu s EČV: NZ XXXYM mal žalovaný 1, ako aj žalovaný 2 vedomosť už od 01.06.2016, teda pred vznikom škodovej udalosti, a preto mal byť zaradený do Prílohy č. 1 k poistnej zmluve CMR ako jej zmena. Žalobca si pritom pri uvedenom návese s EČV: NZ XXXYM voči žalovanému 2 splnil svoju oznamovaciu povinnosť a spoľahol sa a predpokladal, že žalovaný 2 oznámi predmetnú zmenu Prílohy č. 1 k poistnej zmluve CMR vo vzťahu k žalovanému 1. V prípade, ak tak žalovaný 2 neurobil, potom mal žalovaný 2 vedieť, že tým došlo k vzniku nedostatočného poistného krytia žalobcu, na čo ho mal povinnosť upozorniť. Žalobca ďalej uviedol, že príslušný prvostupňový nemecký súd rozsudkom zo dňa 08.06.2018, sp. zn. 2 O 314/17 zaviazal sekundárne poškodeného na náhradu škody vo výške 116.192,62 EUR s príslušenstvom, t. j. k 25.08.2020 vo výške 152.489,49 EUR v prospech primárne poškodeného. Rozsudok bol potvrdený aj odvolacím súdom v rozsudku zo dňa 30.06.2020, sp. zn. I-18 U 75/18. Priznanú sumu sekundárne poškodený primárne poškodenému uhradil. Sekundárne poškodený si následne dňa 22.09.2017 uplatnil voči žalobcovi nárok na náhradu škody vyplývajúci z predmetnej škodovej udalosti žalobou podanou na príslušný nemecký súd v Hamburgu, ktorý rozhodol tak, že zaviazal žalobcu rozsudkom zo dňa 17.05.2018, sp. zn. 412 HKO 125/17 na úhradu škody sekundárne poškodenému v celom rozsahu. Žalobca uviedol, že poistná ochrana je základným obsahom právneho vzťahu založeného uzavretím poistnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným 1. Žalobca mal za to, že žalovaný 1 porušil zákonnú a zmluvnú povinnosť tým, že neplnil za žalobcu v prospech sekundárne poškodeného v rozsahu vzniknutého práva na náhradu za nahradenú škodu, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou z 23.09.2016. Žalobca preto požadoval od žalovaného 1 zaplatenie náhrady za nahradenú škodu v celkovej výške 122.209,76 EUR. Žalobca ďalej in eventum v prípade, že z vykonaného dokazovania vyplynie, že žalovaný nárok voči žalovanému 1 nie je krytý z titulu dojednaného CMR poistenia v zmysle § 822 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale je krytý z titulu zodpovednosti za škodu žalovaného 2 v zmysle § 373 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 28 a nasl. zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež len ako „ZoFS“) navrhoval, aby súd uložil povinnosť zaplatiť sumu 122.209,76 EUR s príslušenstvom žalovanému 2. Žalobca poukázal na ustanovenie § 28 ods. 1 ZoFS, v zmysle ktorého je žalovaný 2 ako samostatný finančný agent povinný vykonávať finančné sprostredkovanie v súlade so zásadami poctivého obchodného styku a s odbornou starostlivosťou a v záujme práv a oprávnených záujmov klienta. Žalobca tiež poukázal na ustanovenie § 30 ods. 1 ZoFS, v zmysle ktorého je žalovaný 2 ako samostatný finančný agent zodpovedný za

škodu pri vykonávaní finančného sprostredkovania. Žalobca mal za to, že bolo povinnosťou žalovaného 2 voči žalobcovi upozorniť ho na prípadnú nedostatočnú poisťnú ochranu v rámci CMR poistenia, o ktorej sa dozvedel pri svojej profesionálnej činnosti. V danom prípade bolo povinnosťou žalovaného 2 oznámiť žalovanému 1 v zmysle vydananej poisťky k Poisťnej zmluve CMR každú zmenu v zozname vozidiel (ťahačov/návesov) uvedenom v Prílohe č. 1 k poisťnej zmluve CMR, o ktorej sa dozvedel pri svojej činnosti. O potrebe zaradiť do tohto zoznamu od 01.06.2016 aj zhorený náves EČV: NZ XXXYM patriaci žalobcovi, sa žalovaný 2 dozvedel pri dojednaní príslušného povinného zmluvného poistenia. Ak si žalovaný 2 oznamovaciu povinnosť voči žalovanému 1 nesplnil, potom mal žalovaný 2 v čase škodovej udalosti dňa 23.09.2016 preukázateľne vedomosť o tom, že sa na zhorený náves EČV: NZ XXXYM predmetné poistenie CMR nevzťahuje, čo podľa žalobcu bolo v rozpore s jeho povinnosťou vykonávať činnosť finančného agenta riadne a s odbornou starostlivosťou. Žalobca si tiež uplatnil nárok na úroky z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo žalovanej istiny v zmysle § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka a nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,00 EUR v zmysle § 369c Obchodného zákonníka.

3. Žalovaný 2 sa k žalobe vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 24.03.2021. Žalovaný 2 uviedol, že žalobou uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu. Žalovaný 2 vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku, nakoľko škodová udalosť sa mala stať dňa 23.09.2016 a žaloba bola podaná 10.12.2020. Žalovaný 2 ďalej namietal, že žalobca v žalobe neodôvodnil konkrétnu povinnosť, ktorá vyplývala z konkrétnej zmluvy a prípadné porušenie majúce za následok plnenie v rozsahu tak, ako žalovaný 1. Žalovaný 2 mal za to, že nebol produkovaný dôkaz o tom, že každú zmenu v zozname vozidiel uvedenom v Prílohe č. 1 poisťnej zmluvy CMR bolo potrebné zaradiť do zoznamu. Žalobca sa podľa žalovaného 2 ani nepokúsil konkretizovať k akému porušeniu ustanovenia zmluvy došlo. Podľa žalovaného 2 niet porušenia a chyba aj príčinná súvislosť. Žalovaný 2 tak namietol aj svoju pasívnu vecnú legitimitáciu v spore.

4. Žalovaný 1 sa k žalobe vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 24.03.2021. Žalovaný 1 uviedol, že žalobou uplatnený nárok neuznáva a tento považoval za neoprávnený a nepreukázaný, čo do základu aj do výšky. Žalovaný 1 mal za to, že poisťnou zmluvou CMR zo dňa 10.01.2011 v spojení s VPP a jej Prílohy č. 1 neboli poistené ani vozidlo s EČV: NZ XXXFB (ďalej tiež len ako „ťahač“), ani s EČV: NZ XXXYM (ďalej tiež len ako „náves“). Žalovaný 1 zdôraznil, že tak ťahač, ako ani náves, predmetom poisťnej zmluvy CMR a Prílohy č. 1 nikdy neboli. Skutočnosť, že rozsah Prílohy č. 1 sa počas celej platnosti poisťnej zmluvy CMR nemenil, bol podľa žalovaného 1 zrejmý aj zo skutočnosti, že za celé obdobie trvania poisťnej zmluvy CMR sa nemenila výška poisťného, a toto bolo v sume 5.893,61 EUR ročne/1.473,40 EUR štvrťročne. Žalovaný 1 tiež poukázal na to, že žalobca daný náves nenadobudol až od 01.06.2016, ale náves bol žalobcom u žalovaného 1 zaradený do poistenia už od 22.02.2013 a ťahač od 16.07.2014. Napriek uvedenému žalobca viac ako tri a pol roka pri návесе a viac ako dva roky pri ťahači, tieto do CMR poistenia nezaradil. Žalovaný 1 tiež poukázal na to, že záväzok žalobcu voči sekundárne poškodenému - jeho materskej spoločnosti, vznikol na základe rozsudku pre zmeškanie pre nereagovanie žalobcu. Žalovaný 1 tiež namietol výšku uplatnených úrokov z omeškania. Za nespornú považoval výšku škody ako takú, avšak ak by mal žalobca nárok na poisťné plnenie, považoval žalovaný 1 za potrebné zohľadniť spoluúčasť 10 % v zmysle čl. V ods. 1 PZ.

5. K vyjadreniu žalovaného 1 sa žalobca vyjadril v replike doručenej súdu dňa 13.07.2021. Žalobca považoval za rozporné s objektívnou realitou, ako aj logikou, aby medzinárodný dopravca, ktorý vo svojom vozovom parku eviduje množstvo rôznych ťahačov a návesov, ktoré opravuje/mení podľa aktuálnej potreby, nemal zákonný nárok na náhradu škody v zmysle platne uzatvorenej poisťnej zmluvy CMR a riadne splnených poplatkov za poisťné, len z dôvodu neaktualizovanej Prílohy č. 1 k poisťnej zmluve CMR, resp. z dôvodu pochybenia svojho finančného agenta. Žalobca uzatvoril príslušné poistenie zodpovednosti práve na to, aby v prípade vzniku škodovej udalosti mu poisťovňa poskytla finančnú náhradu škody, a nie aby mu poisťovňa len formalisticky a stroho odmietla žiadosť z dôvodu absencie EČV ťahača/návesu v Prílohe č. 1 k poisťnej zmluve CMR. Žalobca poukázal na to, že poisťnú zmluvu so žalovaným 1 za účasti finančného agenta - žalovaného 2 uzatvoril na dobu neurčitú, preto bolo reálne prezumovať, že medzinárodný dopravca bude meniť/dopĺňať svoj vozový park. Žalobca poukazoval na to, že žalovaný 1 v čase vydania/odovzdania Asistenčnej karty PZP návesu nemal žiadnu výhradu k tomu, že náves nie je uvedený/zaradený v Prílohe č. 1. V čase vydania tzv. zelenej karty žalovaný 1 žalobcovi nezaslal žiadnu výzvu z dôvodu, že náves nie je uvedený/zaradený v Prílohe č. 1 k poisťnej zmluve CMR alebo z dôvodu že žalobca za daný náves údajne neuhrádza alikvotné poistenie.

Žalobca argumentáciu žalovaného 1 považoval za tendenčnú a v rozpore s dobrými mravmi, ako aj odporujúci princípom poctivého obchodného styku a námietku žalovaného 1 vo vzťahu k absencii EČV ťahača a EČV návesu v Prílohe č. 1 k poistnej zmluve CMR považoval za neakceptovateľnú a zároveň v rozpore s teologickým výkladom poistnej zmluvy. Žalobca mal za to, že žalovaný 1 neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam s tým, že v rozhodnom čase príslušný ťahač a náves boli poistené, ako vyplynulo z evidencie SKP. Žalobca tiež odkázal na čl. 5 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov („CSP“) a mal za to, že výkonu práva v rozpore s dobrými mravmi nemožno poskytnúť súdnu ochranu.

6. K vyjadreniu žalovaného 2 sa žalobca vyjadril v replike doručenej súdu dňa 13.07.2021. K námietke premlčania vznesenej žalovaným 2 žalobca uviedol, že pred podaním predmetnej žaloby sa najprv dňa 23.09.2020 domáhal vydania platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 13Up/1813/2020, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 10.12.2020. Podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu tak došlo k spočívaniu premlčacej lehoty až do 10.12.2020, kedy žalobca podal žalobu na tunajší súd. Námietku premlčania tak žalobca považoval za nedôvodnú a irelevantnú. Žalobca ďalej zdôraznil, že nemá vedomosť, že by medzi ním a žalovaným 2 bola uzatvorená nejaká písomná (listinná) forma zmluvy. Žalobca ďalej zdôraznil, že v Poistke č. 6 561 911 354 je uvedené „V prípade zmien alebo vzniku poistnej udalosti sa obráťte na poradcu, ktorý s Vami poistenie dojednal, alebo na adresu poisťovne“, čo podľa žalobcu preukazovalo povinnosť žalovaného 2 každú zmenu vo vozovom parku žalobcu oznamovať žalovanému 1. Žalobca zdôraznil, že vozidlo s EČV: NZ XXXFB - ťahač bolo zaradené do poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej tiež len ako „PZP“) s účinnosťou od 16.07.2014 a vozidlo s EČV: NZ XXXYM - náves s účinnosťou od 22.02.2013, čo vyplynulo aj z výpisu z evidencie SKP. Žalovaný 2 teda viac ako dva roky vo vzťahu k ťahaču a viac ako tri roky vo vzťahu k návesu pred vznikom škodovej udalosti (23.09.2016) tieto vozidlá neoznámil žalovanému 1 za účelom ich zaradenia do príslušného zoznamu v Prílohe č. 1 k poistnej zmluve CMR, pričom žalovaný 2 o týchto vozidlách mal vedomosť, keďže k zhorenému návesu bola vydaná Asistenčná karta PZP (tzv. zelená karta), na ktorej bol aj odtlačok pečiatky žalovaného 2. Žalobca tak mal za to, že žalovaný 2 nekonal v zmysle § 28 ods. 1 ZoFS, t. j. nekonal s odbornou starostlivosťou a zanedbal svoje povinnosti voči žalobcovi, nakoľko neoznámil zmeny vo vozovom parku žalobcu príslušnej poisťovni. Žalobca mal ďalej za to, že konanie žalovaného 2 bolo aj v rozpore s princípmi poctivého obchodného styku. Žalobca skonštatoval, že žalovaný 2 si neplnil svoje povinnosti voči žalobcovi riadne, včas a v celom rozsahu vo vzťahu k ďalším zmluvným dojednaniám, ktoré od neho požadoval žalovaný 1. Žalobca uviedol, že po sprostredkovaní uzavretia poistnej zmluvy CMR medzi žalobcom a žalovaným 1 na dobu neurčitú, žalovaný 2 naďalej zastupoval žalobcu pred poisťovňou, avšak ako vyplynulo z jeho konania len čiastočne, t. j. žalovaný 2 sprostredkoval zaradenie ťahača a návesu do evidencie SKP; rovnako žalovaný 2 sprostredkoval ich zaradenie do poistenia PZP, avšak žalovaný 2 neaktualizoval zoznam poistených vozidiel uvedených v Prílohe č. 1 k poistnej zmluve CMR, čo bolo jediným dôvodom na zamietnutie priznania finančnej náhrady škody zo strany žalovaného 1 pre žalobcu. Týmto zanedbaním tak žalovaný 2 zapríčinil (formalistické) odmietnutie finančnej náhrady škody zo strany žalovaného 1 v prospech žalobcu. Vzhľadom na uvedené, ak sa preukáže, že žalovaný 2 si uvedenú oznamovaciu povinnosť voči žalovanému 1 nesplnil, žalobca si eventuálne nárokoval náhradu škody v zmysle § 373 a nasl. Obchodného zákonníka aj voči žalovanému 2.

7. K replike žalobcu sa žalovaný 2 vyjadril v duplike doručenej súdu dňa 03.11.2021. Žalovaný 2 vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku namietol neexistenciu škody, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Žalovaný 2 uviedol, že keďže žalobca danú škodu materskej spoločnosti (sekundárne poškodený) žalobcu neuhradil, neprišlo ani k zmenšeniu žalobcovho majetku, a teda k vzniku škody nikdy neprišlo. Žalovaný 2 ďalej zotrval na námietke premlčania žalobou uplatneného nároku. Žalovaný 2 poukázal na ustanovenie § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka s tým, že vznik požiaru návesu a na ňom prepravovaného tovaru bol datovaný dňom 23.09.2016, ku žiadosti žalobcu, aby žalovaný 2 aktualizoval zoznam vozidiel a údajnému protiprávnemu konaniu žalovaného 2 tak logicky muselo dôjsť pred týmto dňom. Žaloba bola na súd podaná dňa 10.12.2020, t. j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na náhradu škody, po uplynutí trojročnej premlčacej doby na uplatnenie práva na náhradu škody a v prípade, že premlčacia doba plynula podľa Obchodného zákonníka aj po uplynutí štyorročnej subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na náhradu škody v zmysle § 398 Obchodného zákonníka. K otázke žalobcom tvrdeného spočívania premlčacej doby žalovaný 2 uviedol, že pokiaľ dôjde k ukončeniu konania bez vydania meritórneho rozhodnutia, premlčacia doba opäť začína plynúť a má sa za to, že plynúť nikdy neprestala. Žalovaný poukázal

na to, že uznesením zo dňa 16.10.2020 nebolo rozhodnuté vo veci samej ale Okresný súd Banská Bystrica vec odmietol. Žalovaný 2 ďalej poukazoval na to, že pre povinnosť hradiť škodu sa vyžaduje kumulatívne naplnenie predpokladov - protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi právnym deliktom a škodou (kauzálny nexus) a zavinenie, iné než nedbanlivosť. Žalovaný 2 mal za to, že z tvrdení žalobcu nemožno jednoznačne určiť, ktorú povinnosť žalobca považoval za konanie, ktorým došlo podľa žalobcu k vzniku škody. Pokiaľ protiprávnym konaním žalovaného 2 malo byť, že žalovaný 2 neaktualizoval Prílohu č. 1 - zoznam vozidiel, ktorými poistený vykonáva medzinárodnú prepravu tovaru a z dôvodu, že náves a ťahač neboli do predmetného zoznamu zapísané, prišlo k porušeniu povinnosti žalovaného 2, žalovaný 2 poukázal na čl. III bod 3 Prílohy č. 101VD14, ktorá tvorila prílohu Zmluvy o sprostredkovaní uzatvorenej medzi žalovaným 1 a žalovaným 2 dňa 01.07.2006 s tým, že žalovaný 2 nebol oprávnený meniť dohodnuté podmienky, ktoré boli žalobcom a žalovaným 1 dohodnuté v poisťnej zmluve CMR. Ak by aj žalovaný 2 bol oprávnený na zmenu dohodnutých podmienok, ktoré boli žalobcom a žalovaným 1 dohodnuté poisťnou zmluvou CMR, žalovaný 2 namietol, že nikdy nedostal pokyn a mandát žalobcu na pripoistenie návesu a ťahača, t. j. na aktualizáciu Prílohy č. 1 - zoznam vozidiel, ktorými poistený vykonáva medzinárodnú prepravu tovaru. Jediný pokyn, ktorý žalovaný 2 od žalobcu dostal, bolo sprostredkovať žalovanému 1 vydanie Medzinárodnej automobilovej poisťovacej karty, spolu s Potvrdením o poistení zodpovednosti č. 6563568502 a Asistenčnou kartou povinného zmluvného poistenia, na ktoré mal žalovaný 2 oprávnenie. Žalovaný 2 mal síce vedomosť o existencii a výkone medzinárodnej prepravy tovaru zhoreným návesom, avšak žalovaný 2 mal vedomosť o tom, že žalobca má uzavreté poisťné zmluvy na poistenie CMR aj s inými poisťovňami, ako so žalovaným 1 a táto skutočnosť nepredstavuje dôvod, prečo by mal byť predmetný náves žalovaným 2 zaradený do Prílohy č. 1 poisťnej zmluvy CMR. K otázke existencie príčinnej súvislosti medzi tvrdeným porušením povinnosti žalovaným 2 a vznikom škody na strane žalobcu žalovaný 2 uviedol, že žalobca by musel v konaní preukázať, že k vzniku škody by muselo prísť výlučne porušením povinnosti žalovaného 2, čo nebolo preukázané.

8. Žalovaný 1 sa k replike žalobcu vyjadril v duplike doručenej súdu dňa 03.11.2021. Žalovaný 1 zotrval na námietke, že príslušný ťahač a náves nikdy neboli súčasťou poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní medzinárodnej prepravy. Žalovaný 1 sa ďalej pripojil k námietke premlčania žalobou uplatneného nároku tak, ako ju vznesol žalovaný 2. K škodovej udalosti, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok uplatnený žalobou došlo dňa 23.09.2016 a k podaniu žaloby dňa 10.12.2020. Žalovaný 1 považoval za irelevantné a nesprávne tvrdenie žalobcu o údajnom spočívaní premlčacej doby medzi dňom 23.09.2020 a 10.12.2020, kedy malo prebiehať konanie na Okresnom súde Banská Bystrica, nakoľko v uvedenom konaní bol návrh na vydanie platobného rozkazu odmietnutý, t. j. nemožno hovoriť o riadnom pokračovaní v konaní v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Žalovaný 1 tiež poukázal na to, že žalobca svojou úmyselnou nečinnosťou spôsobil vznik záväzku voči tretej osobe (spriaznenej osobe), čo žalovaný 1 považoval za konanie v rozpore so zásadou dobrých mravov, či poctivého obchodného styku.

9. Na dupliku žalovaného 2 žalobca reagoval podaním doručeným súdu dňa 11.02.2022. Žalobca uviedol, že zodpovednosť žalovaného 2 sa nemá posudzovať podľa všeobecných ustanovení § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka ale primárne podľa § osobitného ustanovenia § 30 ZoFS upravujúceho tzv. profesijnú zodpovednosť žalovaného 2 za škodu. Žalobca ďalej poukázal na ustanovenie § 28 ods. 1 ZoFS, v ktorom je zahrnutá povinnosť tzv. lojality a ochrany záujmov žalobcu ako klienta. Ďalšou charakteristickou vlastnosťou činnosti žalovaného 2 ako finančného sprostredkovateľa pre žalobcu je vzťah dôvery medzi poskytovateľom a adresátom služby. Zároveň je v uvedenom ustanovení zahrnutá aj povinnosť ochrany záujmov žalobcu, ktorý nie je odborníkom v oblasti poisťovníctva. Žalobca zaplatil žalovanému 2 odmenu - províziu a počas trvania CMR poistenia aj tzv. následnú (údržbovú) províziu podľa § 4 písm. m) ZoFS v spojení s Prílohou ku zmluve čl. III bod 2.1 v súvislosti s jeho činnosťami sprostredkovania finančnej služby v cene uzavretého poistenia podľa Poistnej zmluvy CMR prostredníctvom žalovaného 1. Žalobca ako klient nebol v tomto prípade povinný uhradiť žalovanému 2 ako finančnému agentovi žiadnu ďalšiu odmenu. Z ustanovení čl. III bod 2.5.1 Zmluvy o sprostredkovaní v spojení s Poistkou k poisťnej zmluve CMR vyplynulo, že žalobca udelil žalovanému 2 plnú moc alebo obdobné poverenie na zastupovanie v oblasti sprostredkovaného CMR poistenia (t.j. v oblasti správy poisťnej zmluvy a následnej starostlivosti o žalobcu ako klienta). Žalobca ďalej uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným 2 bola konkludentne uzatvorená zmluva, ktorá sa primerane riadila ustanoveniami o sprostredkovaní podľa § 642 a nasl. Obchodného zákonníka a v prípade zastupovania žalobcu voči žalovanému 1, napr. pri nahlasovaní zmien poistených motorových vozidiel v zmysle

vystavenej poisťky k poisťnej zmluve CMR aj primerane ustanoveniami o mandátnej zmluve podľa § 566 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalobca uviedol, že z Poisťky k poisťnej zmluve CMR vyplynulo, že žalovaný 2 mal v zastúpení žalobcu nahlásiť žalovanému 1 zmeny v predmetnej zmluve, vrátane zmeny v zozname poistených vozidiel. Nakoľko si žalovaný 2 uvedenú zmluvnú povinnosť v zmysle § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka nespĺnil, vznikla popri jeho deliktuálnej (profesijnej) zodpovednosti za škodu v zmysle § 30 ods. 1 ZoFS aj jeho záväzková zodpovednosť za škodu v zmysle § 373 a nasl. Obchodného zákonníka. K náhrade škody žalobca uviedol, že podmienkou jej vzniku nie je podľa § 379 Obchodného zákonníka vždy skutočné vynaloženie nákladov v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou, pričom žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/134/03, Rč 89/2014. Žalobca mal za to, že skutočná škoda je definovaná ako majetková ujma na obchodnom imaní spoločnosti žalobcu, ktorá nemusí spočívať iba v znížení aktív, ale aj vo zvýšení pasív spôsobených napríklad vznikom neuhradeného dlhu. K námietke premlčania žalobca uviedol, že premlčanie nároku v danom prípade sa spravuje v zmysle § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka režimom § 387 - § 408 Obchodného zákonníka. K spočívaniu premlčacej doby žalobca poukázal na ustanovenie § 402 a § 405 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka s tým, že premlčacia doba sa predĺžila do dňa 10.12.2021, pričom žalobca inicioval konanie na tunajšom súde dňa 10.12.2020, a teda uplatnený nárok nie je premlčaný. Žalobca mal tiež za to, že sa o vzniku škody a o tom, kto je za ňu zodpovedný dozvedel, resp. mohol dozvedieť vydaním rozsudku zo dňa 17.05.2018 a počnúc týmto dňom mu začala plynúť 4-ročná premlčacia doba, ktorá by uplynula dňa 17.05.2022. Nárok teda podľa názoru žalobcu ani v zmysle uvedeného nebol premlčaný.

10. Na dupliku žalovaného 1 žalobca reagoval podaním doručeným súdu dňa 11.02.2022. Žalobca poukazoval na nedôvodnosť výluky podľa čl. II ods. 1 písm. o) Zmluvných dojednaní. Žalobca poukázal na to, že sa od žalovaného 1 domáhal poisťného krytia za zhorený náves s EČV: NZ XXXYM. V čl. II ods. 1 písm. o) Zmluvných dojednaní, na ktorý odkazoval žalovaný 1 v oznámení o poisťnom plnení sa však hovorí len o ťahačoch, resp. motorových vozidlách, avšak ohľadom zoznamu návesov uvedených v Prílohe č. 1 k poisťnej zmluve CMR nebola v uvedenej výluke žiadna zmienka. Žalovaný 1 z tohto dôvodu neoprávnené neposkytol poisťné plnenie za danú škodovú udalosť. Žalobca mal ďalej za to, že k žalovanému 1 (do jeho dispozičnej sféry) sa preukázateľne dostala informácia o zmene v zozname vozidiel, čo vyplynulo zo žalovaným 2 pred vznikom škody dňa 23.09.2016 vydaných dokumentov k zhorenému návesu, a to Asistenčnej karty PZP účinnej od 01.06.2016, Potvrdenia o poistení zodpovednosti a Medzinárodnej automobilovej poisťovacej karty (tzv. zelená karta). Žalobca tiež poukazoval aj na Expertnú správu zo dňa 26.09.2016, ktorú dal vyhotoviť žalovaný 1 a v ktorej sa uvádzalo, že zhorený náves bol poistený. Žalobca mal za to, že žalovaný 1 sa svojej povinnosti plniť za žalobcu v prospech sekundárne poškodeného príslušnú náhradu škody vyhýba prílišným formalizmom. K otázke premlčania žalobca opätovne poukázal na ustanovenia § 402 a § 405 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka s tým, že premlčacia doba sa predĺžila do 10.12.2021, pričom žaloba bola na súd podaná dňa 10.12.2020, a teda nárok nie je premlčaný. Žalobca tiež poukazoval na to, že na premlčanie sa v danom prípade použijú ustanovenia § 387 a nasl. Obchodného zákonníka v kombinácii s vybratými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, napr. § 100 ods. 2 alebo § 104 Občianskeho zákonníka s tým, že základná premlčacia doba je štyri roky a začína plynúť rok po poisťnej udalosti, premlčacia doba by tak podľa názoru žalobcu uplynula dňa 23.09.2021.

11. Žalovaný 2 sa vo veci vyjadril aj v podaní doručenom súdu dňa 15.02.2023. Žalovaný 2 mal za to, že žalobca nepreukázal, akého porušenia povinnosti sa mal žalovaný 2 dopustiť. Žalovaný 2 mal za to, že zmeny poisťných udalostí mali byť žalobcom oznámené žalovanému 1, a to písomne alebo osobne, žalovaný 2 nebol oprávnený meniť dohodnuté podmienky. Žalovaný 2 opätovne zdôraznil, že nikdy nedostal pokyn, resp. mandát od žalobcu na pripoistenie ťahača a návesu, teda na aktualizáciu Prílohy č. 1. Jediný pokyn, ktorý žalovaný 2 od žalobcu dostal, bolo sprostredkovať žalovanému 1 vydanie Medzinárodnej poisťovacej karty, spolu s Potvrdením o poistení zodpovednosti č. 653568502 a Asistenčnou kartou PZP, na ktorý mal žalovaný 2 oprávnenie. Žalovaný 2 poukázal na to, že žalobca musel explicitne preukázať, kedy k tvrdenému porušeniu malo dôjsť, kým bola povinnosť porušená a akým konaním, čo žalobca podľa názoru žalovaného 2 nepreukázal. Žalovaný 2 ďalej argumentoval, že zvýšenie pasív žalobcu samo o sebe nezakladá nárok na náhradu škody, ale až reálny odchod finančných hodnôt. Nakoľko však žalobca danú škodu materskej spoločnosti neuhradil, neprišlo k zmenšeniu žalobcovho majetku a ku vzniku škody tak nikdy neprišlo. K spornej otázke premlčania žalovaný 2 uviedol, že je toho názoru, že žalobcov nárok na náhradu škody sa premlčal dňa 18.05.2020 s poukazom na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda žaloba bola podaná po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Žalovaný 2 mal za to, že k podaniu žaloby došlo aj po uplynutí objektívnej

premlčacej doby, resp. po uplynutí štvorročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle Obchodného zákonníka.

12. Žalobca sa vo veci vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 24.03.2023. Opätovne poukázal na to, že žalovaným 1 namietaná výlučka v zmysle čl. II ods. 1 písm. o) Zmluvných dojednaní sa vzťahuje iba na ťahače alebo motorové vozidlá, nie však na návesy, ktoré nemajú motor, a teda nie sú motorovými vozidlami, pričom žalobca žalovaného 1 žiadal o poskytnutie poistného plnenia za škodu na zhorenom návese, nie ťahači. S poukazom na § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka žalovaný 1 tak nezistil splnenie podmienok pre poskytnutie poistného plnenia riadne, a preto nedôvodne odmietol žalobcovi poskytnúť poistné plnenie. Žalobca mal za to, že odmietnutie priznať žalobcovi nárok na poistné plnenie žalovaným 1 by odporovalo zásadám civilného procesu, nakoľko by tým došlo k odopretiu žalobcovho legitímneho práva na finančnú kompenzáciu za vzniknutú škodu v dôsledku náhodnej škodovej udalosti zo dňa 23.09.2016, pričom doterajšia formálna a nie vecná obrana žalovaného 1 odporuje základnej funkcii poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní medzinárodnej prepravy tovaru, nakoľko v danom prípade došlo k náhodnej škodovej udalosti bez akéhokoľvek zavinenia zo strany žalobcu ako dopravcu a žalobca riadne a včas platil v prospech žalovaného 1 predpísané poistné. Vo vzťahu k nároku voči žalovanému 2 žalobca uviedol, že uzatvorením sprostredkovanej poistnej zmluvy CMR dňa 10.01.2011 sa žalobca ako klient žalovaného 2 stal zároveň klientom žalovaného 1. Vzťah medzi finančným agentom - žalovaným 2 a klientom - žalobcom je vo svojej podstate špecifický. Na jednej strane je finančný agent povinný konať podľa ZoFS a Obchodného zákonníka v súlade so zásadami poctivého obchodného styku, s odbornou starostlivosťou a v záujme práv a oprávnených záujmov klienta, pričom jeho prvotnou úlohou je vybrať pre klienta najvhodnejší produkt a odporučiť mu uzavretie zmluvy s finančnou inštitúciou - žalovaným 1. Zároveň je finančný agent predĺženou rukou finančnej inštitúcie, ktorá si finančného agenta najala na distribúciu ponúkaných finančných služieb voči klientovi. Vo vzťahu k finančnej inštitúcii je to z pohľadu žalovaného 2 Zmluva o sprostredkovaní poistenia z 01.07.2006 a vo vzťahu finančného agenta ku klientovi sú to okrem Zmluvy o sprostredkovaní poistenia z 01.07.2006 najmä ustanovenia § 2, § 28 ods. 1 ZoFS, resp. § 567 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Žalobca zdôraznil, že aj s poukazom na odbornú literatúru, starostlivosť finančného agenta o svojho klienta nekončí vznikom zmluvného vzťahu, a preto podľa § 2 ZoFS spadajú pod legálnu definíciu finančného sprostredkovania aj činnosti poskytujúce klientovi služby aj po uzavretí zmluvy o poskytnutí finančnej služby. Finančné sprostredkovanie je zároveň vždy spojené s povinnosťou odbornej starostlivosti voči klientovi. Z toho plynie, že návrh na uzatvorenie zmluvy o finančnej službe (Poistenie pre CMR, Poistenie pre PZP), resp. o jej zmene alebo ukončení nemôže byť predložený inak, než s vynaložením odbornej starostlivosti zo strany finančného agenta - žalovaného 2 a v záujme klienta - žalobcu. To v sebe nevyhnutne zahŕňa, že k návrhu ohľadom zmluvy o finančnej službe musí byť vždy poskytnutá aj príslušná odborná pomoc, informácie a odporúčania, z čoho vyplývajú aj povinnosti žalovaného 2 konať v záujme oprávnených záujmov žalobcu ako jeho klienta, resp. jeho povinnosť konať v súlade s poctivým obchodným stykom a s odbornou starostlivosťou. Vo vzťahu k povinnosti finančného agenta vykonávať finančné sprostredkovanie v záujme práv a oprávnených záujmov klienta žalobca poukázal na § 567 ods. 2 Obchodného zákonníka s tým, že zákon formuluje dve zákonné povinnosti mandátára pri plnení mandátu, a to povinnosť konať v súlade so záujmami mandanta - žalobcu, ktoré sú alebo musia byť mandatárovi známe a na druhej strane povinnosť mandátára informovať mandanta o všetkých okolnostiach, ktoré môžu mať relevanciu pre zmenu jeho pokynov. Informačná povinnosť sa vzťahuje výlučne na okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na zmenu pokynov mandanta a vzhľadom na absenciu lehoty na notifikáciu je mandatár povinný informovať mandanta bez zbytočného odkladu po tom, ako sa o rozhodujúcej okolnosti dozvedel. Ak nie sú záujmy mandanta výslovne dojednané, tak môžu vyplývať z účelu ich právneho vzťahu, prípadne môžu byť mandatárovi známe inak, napr. z obsahu inej zmluvy - Poistnej zmluvy CMR, Zmluvy o sprostredkovaní, alebo zo všeobecne záväzných právnych predpisov - § 7 písm. j. zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave. Otázkou, či žalovaný 2 konal v súlade s týmito záujmami žalobcu, pritom musí preukazovať mandatár, a teda žalovaný 2. Od finančného agenta/mandatára sa zároveň vyžaduje odborná starostlivosť pri vykonávaní finančného sprostredkovania. Zabezpečenie odbornej starostlivosti pri zariadovaní dojednanej záležitosti bolo pre mandanta právnym dôvodom uzatvorenia sprostredkovanej zmluvy o finančnej službe, kedy sa okrem iného od finančného agenta očakáva aj poskytovanie odbornej pomoci, informácií a odporúčaní klientovi na účely zmeny sprostredkovanej zmluvy o poskytnutí finančnej služby. Žalobca uviedol, že protiprávny úkon žalovaného 2 spočíva v nesplnení si uvedenej informačnej povinnosti preukázateľne upozorniť (poradiť) žalobcu na jeho nevyhnutnosť zmeny zoznamu vozidiel, na ktoré sa vzťahuje ním sprostredkované poistenie CMR, a to v nadväznosti na zmenu vozidla poisteného pre PZP, pričom táto povinnosť mu vyplývala z

osobitného zákona (ZoFS) v spojení so všeobecnými ustanoveniami o mandátnej zmluve upravenými v Obchodnom zákonníku, čo podporuje aj znenie poisťnej zmluvy CMR. Povinnosť žalovaného 2 konať v záujme oprávnených záujmov klienta, ktorá zahŕňa aj notifikačnú povinnosť na neaktuálny zoznam vozidiel pre CMR, vrátane povinnosti konať s odbornou starostlivosťou je upravená v § 28 ods. 1 ZoFS v spojení s § 567 Obchodného zákonníka. Žalobca mal za to, že povinnosť žalovaného 2 vykonávať finančné sprostredkovanie v záujme práv a oprávnených záujmov klienta v sebe zahŕňa aj povinnosť skúmať jeho potreby z pohľadu zabezpečenia jeho obvyklých podnikateľských rizík aktualizovanou prílohou motorových vozidiel podľa poisťnej zmluvy CMR a informačnú povinnosť ohľadom skutočností, ktoré by mohli mať vplyv na pokyn mandanta aktualizovať zoznam poistených vozidiel poistených v poisťnej zmluve CMR. Informačnú povinnosť, ako aj povinnosť konať s odbornou starostlivosťou si žalovaný 2 voči žalobcovi mal splniť bez zbytočného odkladu, odkedy sa o rozhodujúcej skutočnosti pre vydanie pokynu žalobcu na poistenie ťahača a návesu dozvedel. Žalovaný 2 sa z dokladov vydaných k PZP poisteniu týchto vozidiel dozvedel najneskôr ich vydaním dňa 01.06.2016, lehota bez zbytočného dokladu mu tak v zmysle ustálenej súdnej praxe uplynula 8. dňom, t. j. dňa 09.06.2016. Žalovaný 2 bol profesionálnym zástupcom žalobcu, ktorého úlohou bolo upozorniť ho a poradiť mu v prípade podnikania s novými motorovými vozidlami, dať mu pokyn na poistenie týchto nových vozidiel nielen v rámci poistenia pre PZP, ale aj v rámci poistenia pre CMR. Žalobca mal za to, že ak žalovaný 2 nepredložil dôkaz o tom, že si do 09.06.2016 nesplnil svoju informačnú povinnosť voči žalobcovi a neupozornil ho na povinnosť aktualizovať zoznam poistených motorových vozidiel podľa CMR poistenia, tak žalovaný 2 neunesol dôkazné bremeno. K otázke vzniku škody žalobca nad rámec už uvedeného poukázal na to, že žalobca škodu vo výške 157.141,57 EUR sekundárne poškodenému uhradil v zmysle rozsudku zo dňa 17.05.2018, sp. zn. 412 HKO 125/17 v spojení s vyčíslením judikovanej škody, úrokov z omeškania a náhrady trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania zo dňa 17.08.2020 v dvoch splátkach vo výške 87.307,57 EUR a vo výške 69.384,00 EUR.

13. Podaním doručeným súdu dňa 12.05.2023 žalobca predložil súdu návrh na zmenu žaloby (petitu) vo vzťahu k žalovanému 1, a to vzhľadom na skutočnosť, že žalobca škodu sekundárne poškodenému uhradil. S poukazom na uvedený návrh žalobcu súd uznesením č.k. 39Cb/140/2020 - 463 zo dňa 22.05.2023 rozhodol tak, že pripustil zmenu žalobného návrhu, ktorý znie takto:

I. Žalovaný 1 je povinný do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 122.209,76 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 122.209,76 EUR odo dňa 19.10.2016 do zaplatenia.

II. Žalovaný 1 je povinný do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %  
eventuálne:

I. Žalovaný 2 je povinný do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 122.209,76 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 122.209,76 EUR odo dňa 19.10.2016 do zaplatenia.

II. Žalovaný 2 je povinný do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %."

14. Žalovaný 2 sa vo veci vyjadril tiež v podaní doručenom súdu dňa 16.05.2023. Žalovaný 2 zotrval na názore, že zmenu poisťných podmienok môže voči poisťovní meniť výlučne klient, teda žalovaný 2 v žiadnom prípade nebol oprávnený (nemal mandát) robiť akúkoľvek zmenu poisťnej zmluvy a nebol oprávnený vozidlá pripájať alebo odpájať z prílohy k poisťnej zmluve. Žalovaný 2 poukázal na to, že ak by dal žalobca žalovanému 2 takýto pokyn, následne by vznikla otázka, či bol žalovaný 2 oprávnený robiť takúto zmenu. Žalovaný 2 zdôraznil, že žalobca takýto pokyn na takúto zmenu nepreukázal. Žalovaný 2 uviedol, že podstatou sprostredkovania je, že sprostredkovateľ - žalovaný 2 vykonáva činnosť smerujúcu k tomu, aby mal záujemca - žalobca príležitosť uzatvoriť určitú zmluvu. Žalovaný 2 mal za to, že zo žiadneho zákonného a/alebo zmluvného ustanovenia nevyplýva žalovanému 2 povinnosť, aby žalobcovi ponúkal a/alebo predával poisťné produkty. Žalovaný 2 nie je predajcom poisťných produktov, je výlučne len sprostredkovateľom. Na takéto sprostredkovanie žalovaný 2 potrebuje od žalobcu pokyn alebo zadanie k tomu, aby sprostredkoval pre žalobcu určitý druh poisťného produktu, konkrétne poistenie CMR. Podstatou sprostredkovania je, aby sprostredkovateľ vyvíjal aktívnu činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s treťou osobou. Obsahom záväzku finančného sprostredkovateľa podľa názoru žalovaného 2 nie je dosiahnutie konkrétneho

výsledku, ale výkon činností. Ešte pred tým ako sprostredkovateľ začne vyvíjať takúto činnosť, musí prísť od záujemcu pokyn, ktorým sprostredkovateľovi nariadi, aby vyvíjal činnosť smerujúcu k uzatvoreniu určitého zmluvného typu. Vo vzťahu k žalobcom tvrdenému porušeniu notifikačnej povinnosti žalovaný 2 uviedol, že žiadne zákonné a/alebo zmluvné ustanovenie neukladá žalovanému 2 akúkoľvek notifikačnú povinnosť a už vôbec nie na neaktuálny zoznam poistených vozidiel pre CMR. Žalovaný 2 mal za to, že žalobca neoznačil v čom, akým spôsobom a kedy mal žalovaný 2 porušiť notifikačnú povinnosť a a kým konaním mal túto povinnosť porušiť. Žalovaný 2 sa stotožnil s tým, že pri výkone svojej činnosti je povinný konať s odbornou starostlivosťou, avšak táto odborná starostlivosť podľa žalovaného 2 nespočíva v odporúčaní poistných produktov pre klientov, ak by poistné produkty odporúčal, tak nejde o finančné sprostredkovanie ale o predaj poistných produktov, čo nie je predmetom finančného sprostredkovania. Žalovaný 2 mal za to, že poskytnutie odbornej pomoci je výlučne potrebné chápať jedine v súvislosti už s uzatváraním konkrétnych poistných produktov, teda keď finančný agent je povinný klientovi poradiť, odporučiť a informovať klienta o podstatných zmluvných dojednaniach. Konanie s odbornou starostlivosťou žalovaného 2 spočíva výlučne pri výbere konkrétnych poistných produktov, ktoré má klient v pláne uzatvoriť s poisťovňou, finančný agent je povinný informovať klienta o podstatných zmluvných podmienkach a zároveň odporučiť iného poisťovateľa, ktorý by mal pre klienta lepšie podmienky v súvislosti so zakúpením toho ktorého poistného produktu. K škode žalobcu žalovaný 2 mal za to, že sa žalobca odklonil od svojej argumentácie s tým, že k údajnej úhrade faktúry malo dôjsť v roku 2021. Žalovaný 2 v tomto zmysle poukázal na sudcovskú koncentráciu konania a mal za to, že žalobca neuplatnil prostriedky procesného útoku včas. Žalovaný 2 ďalej namietol, že v danom prípade žalobcu a sekundárneho poškodeného ide o prepojené obchodné spoločnosti, a teda je potrebné skúmať aj účel platby danej faktúry, ktorou bola žalobcovi materskou spoločnosťou fakturovaná škoda. Žalovaný 2 mal za to, že účel platby faktúry nemusí zakladať hodnoverný obraz o tom, že žalobca v skutočnosti uhradil materskej spoločnosti vzniknutú škodu. Žalobca ďalej zhrnul, že porušenie povinnosti zo strany žalovaného 2 nebolo žalobcom preukázané. Údajné porušenie povinnosti žalovaného 2 malo spočívať v neposkytnutí „usmernenia“, resp. odporúčania, avšak akúkoľvek zmenu poistnej zmluvy mohol voči poisťovni meniť výlučne klient a žalovaný nebol oprávnený robiť akúkoľvek zmenu poistnej zmluvy. Žalovaný 2 mal za to, že žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie náležitostí potrebných na preukázanie nároku na náhradu škody. Žalovaný 2 zotrval na námietke premlčania s tým, že mal za to, že v obchodnoprávných vzťahoch pri náhrade škody platí dvojročná subjektívna doba, ktorá plynie od vzniku škodovej udalosti, t. j. 23.09.2016. Žalovaný 2 mal za to, že nárok nebol preukázaný a je aj premlčaný, pretože uplynula dvojročná subjektívna doba a uplynula aj štvorročná objektívna doba, ktorá uplynula dňa 23.09.2020, pričom žaloba bola na súd podaná dňa 10.12.2020. Nárok žalobcu žalovaný 2 považoval za premlčaný a mal za to, že § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka viaže začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby výlučne na škodovú udalosť, nie na vznik škody.

15. Žalobca sa záverom vo veci vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 08.06.2023. Žalobca uviedol, že si neuplatňuje svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému 2 z dôvodu, že nezmenil (neaktualizoval) Prílohu č. 1 k poistnej zmluve CMR, ale že mu neposkytol pri dodržaní odbornej starostlivosti, na ktorú bol povinný, informáciu (upozornenie), že v prípade, ak nebude EČV ťahača uvedené v nákladnom liste CMR totožné s EČV ťahača uvedeného v prílohe poistnej zmluvy a ak dôjde jeho nasadením k vzniku škody, nebude táto škoda krytá ním sprostredkovaným CMR poistením z dôvodu vzniknutej medzery v poistení. Žalovaný 2 vedel, resp. musel vedieť o nedostatočnom poistnom krytí od 01.06.2016, avšak bezodkladne žalobcu na tento nedostatok neupozornil, preto márnym uplynutím 8-dňovej lehoty - počnúc 09.06.2016 došlo k porušeniu právnej povinnosti žalovaného 2, ktorá viedla k vzniku škody. Na žalovaným 2 predloženú emailovú komunikáciu žalobca uviedol, že bolo nesporné, že poistnú zmluvu CMR zo dňa 10.01.2011 sprostredkoval pre žalobcu žalovaný 2, rovnako bolo nesporné, že pre žalobcu sprostredkoval aj povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorého použitím došlo dňa 23.09.2016 k škodovej udalosti. Žalovaný 2 si však voči žalobcovi nesplnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu z úloh finančného sprostredkovateľa pre CMR poistenie. Žalovaný 2 bral počas trvania CMR províziu za to, že mal vykonávať voči žalobcovi dôverníckeho (fiduciárneho) správcu pre oblasť týchto poistných vzťahov, t. j. mal povinnosť informovať žalobcu o okolnostiach, ktoré by mohli mať vplyv napr. na danie pokynu žalobcu aktualizovať Prílohu č. 1 k poistnej zmluve CMR, t. j. o vzniknutej medzere v poistení CMR. Žalobca mal za to, že z emailovej komunikácie vyplynulo, že žalobca sa na žalovaného 2 obracal so žiadosťami o odbornú radu týkajúcu sa oblasti poistenia, teda ho považoval za odborníka v oblasti finančného sprostredkovania a zároveň svojho dôverníka pre oblasť poistných vzťahov. Zároveň podľa názoru žalobcu vyplynulo, že žalovaný 2 ako finančný agent pracoval pre žalobcu ako kontaktný bod pre všetky ponúkané finančné služby

žalovaného 1, čím zefektívňoval svoj pracovný čas na jednej strane a očakával poskytovanie odbornej pomoci, informácií a odporúčaní klientovi na druhej strane. Žalobca tiež poukazoval na to, že sám žalovaný 2 potvrdil, že „mal právomoc“ ohľadom poistenia pre CMR až do odvolania plnej moci žalobcom dňa 27.10.2017, teda cca rok po škodovej udalosti dňa 23.09.2016. V otázke škody žalobca navrhol v prípade vzniku pochybností doplniť dokazovanie výsluchom svedkov pani Lisy G. a pani N. P.. Žalobca zároveň zotrval na argumentácii, že uplatnený nárok nie je premlčaný.

16. Súd vo veci nariadil termíny pojednávania na deň 24.02.2023, na deň 05.05.2023 a na deň 20.06.2023, na ktorých spor prejednal v prítomnosti strán sporu, resp. ich právnych zástupcov.

17. Žalobca na pojednávaniach zotrval na žalobe v znení zmeny petitu voči žalovanému 1 a na argumentácii podrobne uvedenej v písomných vyjadreniach a žiadal žalobe vyhovieť a priznať žalobcovi žalovaný nárok voči žalovanému 1 z titulu nároku na poistné plnenie, in eventum voči žalovanému 2 z titulu nároku na náhradu škody. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 20.06.2023 zotrval na svojich návrhoch na doplnenie dokazovania - a to doplnenie dokazovania uložením povinnosti žalovanému 1, resp. spoločnosti INSERVIS Slovakia, s.r.o. na predloženie likvidačného spisu žalovaného 1 ohľadom škodovej udalosti žalobcu zo dňa 23.09.2016, najmä však Prílohy č. 1 EXPERTNEJ SPRÁVY O ŠKODE ZODPOVEDNOSTI DOPRAVCU HG-LOGISTIC SK s. r. o. zo dňa 27.01.2017, t. j.: Analýzy zodpovednosti, doplnenie dokazovania uložením povinnosti žalovanému 1 na predloženie originálu poistnej zmluvy k CMR poisteniu uzatvorenej so žalobcom spolu s jej prílohami a doplnenie dokazovania výsluchom svedkýň pani Lisy G. a pani N. P..

18. Žalovaný 1 na pojednávaniach zotrval na svojej procesnej obrane v konaní podrobne uvedenej v písomných vyjadreniach a žiadal žalobu voči žalovanému 1 v celom rozsahu zamietnuť.

19. Žalovaný 2 na pojednávaniach rovnako zotrval na procesnej obrane podrobne uvedenej v písomných vyjadreniach a žiadal žalobu voči žalovanému 2 v celom rozsahu zamietnuť.

20. Žalobca zároveň na pojednávaní konanom dňa 20.06.2023 predložil písomné vyjadrenie zo dňa 20.06.2023, a to s poukazom na žalovaným 2 predloženú emailovú komunikáciu žalovaného 2 s bývalým konateľom žalobcu Ing. C. K.. Žalobca poukázal na vyjadrenie Ing. K. s tým, že podľa jeho vyjadrenia k poistnej zmluve CMR nebol pripojený žiadny zoznam vozidiel a žalobca takýto zoznam nikdy nedostal. Žalovaný 2 tiež žalobcovi neuviedol, že poistenie CMR je obmedzené iba na vozidlá uvedené v zozname vozidiel. Zoznam vozidiel žalobcu bol neustále aktualizovaný a zasielaný žalovanému 1 a v kópii aj žalovanému 2. Iba v rámci havarijného poistenia a PZP poistenia disponoval žalobca od žalovaných 1 a 2 zodpovedajúcim zoznamom poistených vozidiel. Za správu poistnej zmluvy bol zodpovedný výlučne žalovaný 2.

21. Súd na pojednávaní konanom dňa 20.06.2023 vykonal dokazovanie výsluchom strany sporu - žalovaného 2 prostredníctvom konateľa žalovaného 2 p. V. V. N.. Žalovaný 2 v rámci svojho výsluchu na pojednávaní uviedol, že ako samostatný finančný agent má viacero klientov. Poistenie CMR je pre prepravcu nevyhnutné pri preprave tovaru v zahraničí. Osvedčenie k CMR poisteniu je pre prepravcu základ, musia tento dokument predkladať. Uviedol, že pán K. sa na žalovaného 2 obrátil s tým, že potrebuje poistenie vozidiel, cca v roku 2010, na niektoré vozidlá PZP, na niektoré vozidlá havarijné poistenie, pričom on diktoval žalovanému 2, čo má byť havarijne poistené a čo má byť zákonne poistené. Vozidlá žalobcu neboli poistené na CMR, ale tovar bol poistený u materskej poisťovne v Nemecku. Uviedol, že nikdy žalovaný 2 nebol žiadaný, aby žalobcovi pripoistoval CMR. O CMR poistenie žalovaného 2 nikdy nežiadal, aby bolo aktualizované alebo pripoistené. C. K. dával jasným príkazom emailovou komunikáciou, čo má žalovaný 2 pripoistiť. Vo vzťahu k rušeniu starých poistiek alebo odhlasovaniu ťahačov, to si robil pán K. sám, žalovaný 2 nemal žiadnu vedomosť o tom, čo bolo vyradené. Žalobca spolu s materskou spoločnosťou mali stovky ťahačov a návesov, ktoré si medzi sebou prepájali. Na otázky právneho zástupcu žalobcu konateľ žalovaného 2 uviedol, že žalovaný 2 sprostredkoval žalobcovi možnosť uzavrieť poistné zmluvy, ďalšia komunikácia prebiehala medzi žalobcom a žalovaným 1. Žalobca sa na žalovaného 2 obracal už len v prípade, ak si nevedel rady s poisťovňou, keď poisťovňa napr. nereagovala. Žalovaný 2 uviedol, že nemal vedomosť o aktualizovaných zoznamoch vozidiel poistených u žalovaného 1 pre zákonné a havarijné poistenie. Uviedol, že oni len sprostredkovali možnosť uzatvorenia poistnej zmluvy, išlo len o návrh, ktorý ešte nemusí byť podpísaný. Potom už poisťovňa komunikuje s klientom. Žalovaný 2 má k dispozícii len návrh

poistnej zmluvy CMR. Uvedol, že obrátenie sa so žiadosťou o pomoc od pána K. prostredníctvom emailov od žalovaného 2 prebehlo vtedy, keď si pán K. už sám nevedel poradiť pri komunikácii s poisťovňou, bol to klient, takže žalovaný 2 ho neodmietol. Žalovaný 2 uviedol, že pánovi K. neradil, pán K. žalovanému 2 povedal, čo chce - PZP, havarijné poistenie a žalovaný 2 to sprostredkoval. C. K. bol v tejto problematike zbehlý, vyradovanie si aj so synom robili sami.

22. Súd na pojednávaní konanom dňa 20.06.2023 zamietol zostávajúce návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania, a to uložením povinnosti žalovanému 1, resp. spoločnosti INSERVIS Slovakia, s.r.o. na predloženie likvidačného spisu žalovaného 1 ohľadom škodovej udalosti žalobcu zo dňa 23.09.2016, najmä však Prílohy č. 1 EXPERTNEJ SPRÁVY O ŠKODE ZODPOVEDNOSTI DOPRAVCU HG-LOGISTIC SK s. r. o. zo dňa 27.01.2017, t. j.: Analýzy zodpovednosti, uložením povinnosti žalovanému 1 na predloženie originálu poistnej zmluvy k CMR poisteniu uzatvorenej so žalobcom spolu s jej prílohami a výsluchom svedkyň pani W. G. a pani N. P. z dôvodu, že uvedené dokazovanie súd nepovažoval vzhľadom na už predložené listinné dôkazy a vykonané dôkazy za hospodárne a účelné na vyriešenie sporných otázok relevantných v predmetnej veci. Následne po poučení súdom podľa § 154 CSP žalobca uviedol, že nad rámec uvedených návrhov, s ktorými sa súd na pojednávaní vysporiadal, nemá v konaní ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a žalovaný 1 a žalovaný 2 uviedli, že vo veci nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že ak strany sporu uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania tak v zmysle rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/59/2020 z 19.10.2020 a sp. zn. 3Obdo/68/2020 zo 14.12.2020 je vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na spravodlivý proces.

23. Súd sa oboznámil so žalobou, v spojení so zmenou žalobného petitu voči žalovanému 1, a s vyjadreniami strán sporu a vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strany sporu - žalovaného 2 a dokazovanie listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu, a to najmä: Návrhom poistnej zmluvy č. 3651004023 zo dňa 10.01.2010, Prílohou č. 1 k PZ č. 3651004023 - Zoznam vozidiel (vrátane ich evidenčných čísel), ktorými poistený vykonáva medzinárodnú prepravu tovaru zo dňa 10.01.2011, Všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie zodpovednosti za škodu č. 605, príkazom na prepravu č. 264615 zo dňa 28.09.2016, Expertnou správou o škode zo zodpovednosti dopravcu HG-LOGISTIC SK s.r.o. zo dňa 27.01.2017, emailovou komunikáciou zo dňa 06. - 07. 09.2018, emailom zo dňa 17.08.2018, listom žalovaného 1 zo dňa 05.10.2018 - Škodová udalosť číslo 9563386016 zo dňa 23.09.2016, Vyrozumenie k oznámeniu škodovej udalosti z poistnej zmluvy číslo 6561911354/3651004023 PBEX7400, Asistenčnou kartou PZP platnou od 01.06.2016 do 30.05.2017 k návesu EČV: NZ XXXYM, Potvrdením o poistení zodpovednosti č. 6563568502 k návesu EČV: NZ XXXYM, Medzinárodnou automobilovou poisťovacou kartou k návesu EČV: NZ XXXYM, Poistkou č. 6 561 911 354 vystavenou dňa 10.11.2011, listami žalovaného 1 adresovanými žalobcovi zo dňa 16.03.2016, zo dňa 14.06.2016, zo dňa 13.09.2016, zo dňa 12.12.2016 - výzva na úhradu poistného, listom žalobcu adresovaným žalovanému 2 zo dňa 29.07.2020 - Žiadosť o zaslanie podkladov k poistnej zmluve č. 3651004023, rozsudkom Krajského súdu Paderborn sp. zn. 2 O 314/17 zo dňa 08.06.2018, rozsudkom Vrchného krajského súdu Hamm sp. zn. 18 U 75/18 zo dňa 07.07.2020, listom Prvostupňového súdu Hamburg zo dňa 19.10.2018, emailom zo dňa 17.08.2020, fotokópiou Žaloby a oznámenia o vedení sporu zo dňa 22.09.2017, rozsudkom pre zmeškanie Krajského súdu Hamburg sp. zn. 412 HKO 125/17 zo dňa 17.05.2018, výpisom z SKP pre ťahač EČV: NZ XXXFB a náves EČV: NZ XXXYM, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Up/1813/2020 zo dňa 16.10.2020, Zmluvou o sprostredkovaní poistenia (č. 101VD14) zo dňa 01.07.2006, Prílohou ku Zmluve o sprostredkovaní poistenia č. 101VD14 zo dňa 01.07.2006, rozsudkom Spolkového súdneho dvora sp. zn. I ZR 147/14 zo dňa 10.03.2016, faktúrou č. R-65660 vystavenou dňa 13.07.2021 na sumu 157.141,57 EUR, podrobným náhľadom na účte spoločnosti HG Logistic GmbH zo dňa 21.07.2021 a zo dňa 24.12.2021, emailom zo dňa 19.05.2014, emailom zo dňa 31.05.2013, emailovou komunikáciou zo dňa 15.05.2015, emailom zo dňa 06.05.2015, emailom zo dňa 09.07.2014, emailom zo dňa 05.04.2017, emailom zo dňa 31.05.2013, emailovou komunikáciou zo dňa 11.05.2015, emailovou komunikáciou zo dňa 19.07.2020 a 24.08.2020, listom žalobcu adresovaným V. C. K. zo dňa 13.06.2023, emailom od odosielateľa C. K. zo dňa 19.06.2023, emailom zo dňa 24.03.2023, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu.

24. Súd spor právne posúdil nasledovne:

25. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov („Obchodný zákonník“) tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

26. Podľa § 265 Obchodného zákonníka výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

27. Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

28. Podľa § 374 ods. 1 Obchodného zákonníka a okolnosti vylučujúce zodpovednosť sa považuje prekážka, ktorá nastala nezávisle od vôle povinnej strany a bráni jej v splnení jej povinnosti, ak nemožno rozumne predpokladať, že by povinná strana túto prekážku alebo jej následky odvrátila alebo prekonala, a ďalej, že by v čase vzniku záväzku túto prekážku predvídala.

29. Podľa § 376 Občianskeho zákonníka poškodená strana nemá nárok na náhradu škody, ak nesplnenie povinností povinnej strany bolo spôsobené konaním poškodenej strany alebo nedostatkom súčinnosti, na ktorú bola poškodená strana povinná.

30. Podľa § 378 Obchodného zákonníka škoda sa nahrádza v peniazoch; ak však o to oprávnená strana požiada a ak to je možné a obvyklé, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

31. Podľa § 379 Obchodného zákonníka ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

32. Podľa § 387 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

33. Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

34. Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

35. Podľa § 398 Obchodného zákonníka pri práve na náhradu škody plyní premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

36. Podľa § 402 Obchodného zákonníka premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

37. Podľa § 405 ods. 2 Obchodného zákonníka ak v čase skončenia súdneho alebo rozhodcovského konania uvedeného v odseku 1 premlčacia doba už uplynula alebo ak do jej skončenia zostáva menej ako rok, predlžuje sa premlčacia doba tak, že sa neskončí skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne alebo rozhodcovské konanie.

38. Podľa § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu.

39. Podľa § 567 ods. 1 Obchodného zákonníka mandatár je povinný postupovať pri zariaďovaní záležitosti s odbornou starostlivosťou.

40. Podľa § 567 ods. 2 Obchodného zákonníka činnosť, na ktorú sa mandatár zaviazal, je povinný uskutočňovať podľa pokynov mandanta a v súlade s jeho záujmami, ktoré mandatár pozná alebo musí poznať. Mandatár je povinný oznámiť mandantovi všetky okolnosti, ktoré zistil pri zariaďovaní záležitosti a ktoré môžu mať vplyv na zmenu pokynov mandanta.

41. Podľa § 642 Obchodného zákonníka zmluvou o sprostredkovaní sa sprostredkovateľ zaväzuje, že bude vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s treťou osobou, a záujemca sa zaväzuje zaplatiť sprostredkovateľovi odplatu (províziu).

42. Podľa § 643 Obchodného zákonníka sprostredkovateľ je povinný bez zbytočného odkladu oznamovať záujemcovi okolnosti dôležité pre jeho rozhodovanie o uzavretí sprostredkúvanej zmluvy a záujemca je povinný oznamovať sprostredkovateľovi skutočnosti, ktoré majú pre neho rozhodný význam pre uzavretie tejto zmluvy.

43. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov („Občiansky zákonník“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

44. Podľa § 424 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

45. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

46. Podľa § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka súčasťou poisťnej zmluvy sú všeobecné poisťné podmienky poisťiteľa (poisťné podmienky), na ktoré sa poisťná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

47. Podľa § 790 písm. c) Občianskeho zákonníka poisťiť možno najmä zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

48. Podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

49. Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poisťná udalosť).

50. Podľa § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

51. Podľa § 822 Občianskeho zákonníka z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poisťnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poisťných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

52. Podľa § 823 Občianskeho zákonníka náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

53. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („ZoFS“) finančným sprostredkovaním je vykonávanie najmenej jednej z týchto činností:

- a) predkladanie ponúk na uzavretie zmluvy o poskytnutí finančnej služby, uzavieranie zmluvy o poskytnutí finančnej služby a vykonávanie ďalších činností smerujúcich k uzavretiu alebo k zmene zmluvy o poskytnutí finančnej služby,
- b) poskytovanie odbornej pomoci, informácií a odporúčaní klientovi na účely uzavretia, zmeny alebo ukončenia zmluvy o poskytnutí finančnej služby,
- c) spolupráca pri správe zmluvy o poskytnutí finančnej služby, ak charakter finančnej služby takú spoluprácu umožňuje,
- d) spolupráca pri vybavovaní nárokov a plnení plynúcich klientovi zo zmluvy o poskytnutí finančnej služby, najmä v súvislosti s udalosťami rozhodujúcimi pre vznik takýchto nárokov, ak charakter finančnej služby takúto spoluprácu umožňuje,
- e) poskytovanie informácií o jednej alebo o viacerých zmluvách o poskytnutí finančnej služby v súlade s kritériami, ktoré si klienti zvolia prostredníctvom webového sídla alebo iných médií, ako aj predloženie porovnania jednotlivých produktov vrátane ceny a porovnania týchto produktov alebo poskytnutie zľavy z ceny zmluvy o poskytnutí finančnej služby, ak klient môže priamo alebo nepriamo uzatvoriť zmluvu o poskytnutí finančnej služby prostredníctvom webového sídla alebo iných médií.

54. Podľa § 6 ods. 1 ZoFS finančným agentom je osoba so sídlom, miestom podnikania alebo umiestnením organizačnej zložky na území Slovenskej republiky, ktorá vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s finančnou inštitúciou alebo na základe písomnej zmluvy so samostatným finančným agentom. Finančným agentom v sektore poistenia alebo zaistenia je osoba so sídlom alebo ústredím na území Slovenskej republiky, ak ide o právnickú osobu alebo osoba s trvalým pobytom alebo prechodným pobytom a miestom podnikania na území Slovenskej republiky, ak ide o fyzickú osobu. Finančný agent nemôže vykonávať finančné poradenstvo.

55. Podľa § 28 ods. 1 ZoFS finančný agent a finančný poradca sú povinní vykonávať finančné sprostredkovanie alebo finančné poradenstvo v súlade so zásadami poctivého obchodného styku s odbornou starostlivosťou a v záujme práv a oprávnených záujmov klienta.

56. Podľa § 30 ods. 1 ZoFS finančný agent a finančný poradca sú zodpovední za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania alebo finančného poradenstva.

57. Na základe vykonaného dokazovania a po posúdení vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

58. V konaní nebolo sporné, že žalobca dňa 10.01.2010 uzavrel so žalovaným 1 poistnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní medzinárodnej prepravy tovaru (CMR), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné poistné podmienky pre poistenie zodpovednosti za škodu KOOOPERATIVY (č. 605) schválené Ministerstvom financií Slovenskej republiky ako dozorným orgánom nad poisťovňami dňa 06.11.1995 pod číslom 52/2031/1995 (ďalej tiež len ako „VPP“). V zmysle článku III poistnej zmluvy CMR (Zmluvných dojednaní) poistná zmluva bola dojednaná s účinnosťou od 11.01.2011 na neurčito. Nebolo sporné, že uzatvorenie predmetnej poistnej zmluvy pre žalobcu sprostredkoval žalovaný 2 ako finančný agent. Nebolo sporné, že žalovaný 1 a žalovaný 2 uzatvorili dňa 01.07.2006 Zmluvu o sprostredkovaní poistenia (č. 101VD14). Nebolo sporné, že dňa 23.09.2016 došlo pri vykonávaní medzinárodnej prepravy tovaru žalobcom vozidlami žalobcu s EČV: NZ XXXFB (ťaháč) a s EČV: NZ XXXYM (náves) k škodovej udalosti, a to v dôsledku požiaru návesu žalobcu s EČV: NZ XXXYM došlo k úplnému zničeniu daného návesu, ako aj v ňom sa nachádzajúceho tovaru. Primárne poškodeným z danej škodovej udalosti bola spoločnosť Autoliv B.V. & Co. KG ako objednávateľ zasielateľských služieb, ktorá si na základe rámcovej zmluvy objednala u spoločnosti Hämmerling Group Logistic GmbH ako zasielateľa a sekundárne poškodeného medzinárodnú prepravu tovaru, pričom sekundárne poškodený ako materská spoločnosť žalobcu si následne objednal vykonanie danej medzinárodnej prepravy tovaru u žalobcu. Nebolo sporné, že na základe rozhodnutia príslušného nemeckého prvoinštančného súdu zo dňa 08.06.2018, ktoré bolo potvrdené aj odvolacím súdom v rozhodnutí zo dňa 30.06.2020, bol sekundárne poškodený zaviazaný na náhradu škody vo výške 116.192,62 EUR s príslušenstvom, spolu vo výške 152.489,49 EUR, v prospech primárne poškodeného. Následne príslušný nemecký súd v Hamburgu rozhodnutím zo dňa

17.05.2018 zaviazal žalobcu na úhradu škody sekundárne poškodenému v celom rozsahu. Nebolo sporné, že z poverenia žalovaného 1 spoločnosť INSERVIS Slovakia s.r.o. vypracovala k danej škodovej udalosti zo dňa 23.09.2016 Expertnú správu o škode zo zodpovednosti dopravcu HG - LOGITIC SK s.r.o. zo dňa 27.01.2017, ktorou bola stanovená maximálna náhrada škody na sumu 122.209,76 EUR. Nebolo sporné, že žalovaný 1 listom zo dňa 05.10.2018 oznámil žalobcovi, že predmetnú škodovú udalosť spôsobenú dňa 23.09.2016 v dôsledku zhorenia prepravovaného tovaru zakladá bez poskytnutia poistného plnenia, nakoľko v zmysle čl. II ods. 1 písm. o) Zmluvných dojednaní pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní medzinárodnej prepravy CMR sa poistenie nevzťahuje na škody spôsobené v dôsledku nepoisteného MV, resp. ak evidenčné číslo ťahača uvedené v CMR liste nie je totožné s uvádzaným v poistnej zmluve. Poistenie CMR kryje iba škody spôsobené na prepravovanom tovare, pokiaľ vozidlo, s ktorým bola vykonávaná preprava bolo zaradené do poistenia. Zhorený náves a ťahač neboli zahrnuté do poistného krytia.

59. Žalobca sa s uvedeným záverom žalovaného 1 neuspokojil a žalobou sa domáhal, po zmene žalobného petitu, od žalovaného 1 zaplattenia sumy 122.209,76 EUR s príslušenstvom, a to titulom nároku na poistné plnenie ako náhrady za nahradenú škodu žalobcom sekundárne poškodenému v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 23.09.2016, v rozsahu žalovaným 1 neposkytnutého poistného plnenia.

60. Žalobca zároveň pre prípad nedôvodnosti žalovaného nároku voči žalovanému 1 sa domáhal od žalovaného 2 zaplattenia sumy vo výške 122.209,76 EUR s príslušenstvom, a to titulom nároku na náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného 2 ako finančného agenta. Žalobca mal za to, že žalovaný 2 porušil voči žalobcovi svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve s následkom vzniku zodpovednosti žalovaného 2 za škodu v zmysle § 30 ZoFS. Žalobca tiež v rámci procesného útoku v konaní namietal, že žalovaný 2 porušil voči žalobcovi svoju zmluvnú povinnosť v zmysle ustanovení § 373 v spojení s § 566 a nasl. Obchodného zákonníka s následkom vzniku škody na strane žalobcu. Žalobca tiež argumentoval, že žalovaný 2 konal v rozpore s poctivým obchodným stykom s následkom vzniku škody na strane žalobcu.

61. Žalovaný 1 v rámci procesnej obrany v konaní namietal, že predmetný ťahač s EČV: NZ XXXFB, ako ani náves s EČV: NZ XXXYM neboli poistnou zmluvou pre CMR poistené a neboli ani predmetom Prílohy č. 1 k poistnej zmluve CMR. Žalovaný 1 zároveň vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku. Žalovaný 1 záverom sporoval, že žalobca od uplatňovaného nároku neodpočítal v poistnej zmluve dojednanú spoluúčasť vo výške 10 %.

62. Žalovaný 2 v konaní v rámci svojej procesnej obrany namietal, že žalobca nepreukázal kumulatívne naplnenie predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu na strane žalovaného 2. Žalovaný 2 namietal, že z jeho strany nedošlo k porušeniu žiadnej zmluvnej a/alebo zákonnej povinnosti voči žalobcovi. Žalovaný 2 sporoval, že od žalobcu nikdy nedostal žiadny pokyn alebo mandát na aktualizáciu Prílohy č. 1 k poistnej zmluve CMR. Žalovaný 2 zároveň sporoval existenciu príčinnej súvislosti medzi žalobcom tvrdeným porušením povinnosti žalovaným 2 a vznikom škody. Žalovaný 2 ďalej namietal vznik škody na strane žalobcu a v tejto súvislosti poukazoval na sudcovskú koncentráciu konania v zmysle § 153 CSP. Žalovaný 2 zároveň v konaní vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku.

63. Súd primárne pristúpil k posúdeniu dôvodnosti žalobou uplatneného nároku voči žalovanému 1. Poistenie zodpovednosti za škodu sa týka zodpovednosti za škodu vzniknutú na živote, zdraví, na veci, prípadne za inú majetkovú škodu. Z tohto poistenia vzniká poistenému právo, aby poisťovateľ v prípade vzniku poistnej udalosti za neho nahradil škodu, za ktorú zodpovedá. Predpokladom však je, že k takejto škode došlo za trvania poistenia v súvislosti s činnosťou alebo vzťahom bližšie označenými v zmluve. V poistnej zmluve preto vždy musí byť označená buď činnosť alebo vzťah, s ktorým súvisí zodpovednosť fyzickej alebo právnickej osoby, proti následkom ktorej sa chce poistiť. V predmetnom prípade nebolo medzi stranami sporné, že žalobca ako poistený a žalovaný 1 ako poisťovňa uzatvorili dňa 10.01.2010, s účinnosťou od 10.01.2011, poistnú zmluvu pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní medzinárodnej prepravy tovaru (CMR). Uzatvorenie zmluvy pre žalobcu sprostredkoval ako finančný agent - sprostredkovateľ žalovaný 2. Z čl. I bod 1 poistnej zmluvy CMR predloženej v konaní žalobcom vyplynulo, že odchýlne od čl. II ods. 3 písm. b) VPP sa poistenie vzťahuje na zodpovednosť medzinárodného cestného dopravcu za škodu na zásielke prepravovanej pre iného

za odplatu, ku ktorej došlo v čase trvania poistenia v dôsledku náhodnej udalosti, za ktorú poistený zodpovedá podľa ustanovení Dohovoru o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (ďalej len ako „Dohovor CMR“) pri prepravách, ktoré vykonáva poistený cestnými vozidlami s EČV - evidenčným číslom vozidla uvedeným v poistnej zmluve do zahraničia, v zahraničí a zo zahraničia, z miesta uvedeného v medzinárodnom nákladnom liste ako miesto určenia. Ako bolo konštatované, v konaní nebolo sporné, že dňa 23.09.2016 došlo pri vykonávaní medzinárodnej cestnej prepravy tovaru žalobcom k škodovej udalosti, a to v dôsledku požiaru návesu EČV: NZ XXXYM došlo k úplnému zničeniu návesu, ako aj v ňom sa nachádzajúceho tovaru. Žalovaný 1 listom zo dňa 05.10.2018 odmietol poskytnúť za žalobcu poistné plnenie k rukám sekundárne poškodeného, a to z dôvodu, že v zmysle čl. II ods. 1 písm. o) zmluvných dojednaní pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní medzinárodnej prepravy CMR sa poistenie nevzťahuje na škody spôsobené v dôsledku nepoisteného motorového vozidla, resp. ak evidenčné číslo ťahača uvedené v CMR liste nie je totožné s uvádzaným v poistnej zmluve. Poistenie CMR kryje iba škody spôsobené na prepravovanom tovare, pokiaľ vozidlo s ktorým bola vykonávaná preprava bolo zaradené do poistenia. Zhorený náves a ťahač neboli zahrnuté do poistného krytia. Z vykonaného dokazovania, a to zo žalobcom predloženej a žalobcom podpísanej Prílohy č. 1 k PZ č. 3651004023 - Zoznam vozidiel (vrátane ich evidenčných čísel), ktorými poistený vykonáva medzinárodnú prepravu tovaru, mal súd bez pochybností preukázať, že ťahač žalobcu s EČV: T., ako ani pri škodovej udalosti zhorený náves žalobcu s EČV: NZ XXXYM, neboli zaradené do zoznamu vozidiel, ktorými žalobca ako poistený vykonával medzinárodnú prepravu tovaru, pričom v konaní nebol zo strany žalobcu predložený ani aktualizovaný zoznam vozidiel k poistnej zmluve CMR, s ktorými žalobca vykonával medzinárodnú prepravu tovaru ku dňu 23.09.2016, resp. v relevantnom čase, kedy došlo k škodovej udalosti, ako ani iný dôkaz preukazujúci, že by ťahač žalobcu a zhorený náves žalobcu, s ktorými žalobca vykonával predmetnú medzinárodnú prepravu tovaru, pri výkone ktorej došlo k danej škodovej udalosti, boli s uvedením ich EČV uvedené v poistnej zmluve CMR, a teda zaradené do predmetného poistenia. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie čl. I ods. 1 Zmluvných dojednaní poistnej zmluvy CMR, v zmysle ktorého sa poistenie v danom prípade vzťahuje na škodu vzniknutú na zásielke pri prepravách, ktoré poistený vykonáva cestnými vozidlami s EČV uvedeným v poistnej zmluve, ako aj čl. II ods. 1 písm. o) Zmluvných dojednaní poistnej zmluvy CMR, z ktorého vyplýva, že poistenie sa nevzťahuje na zodpovednosť za škodu vzniknutú, ak EČV ťahača, resp. motorového vozidla uvedeného v nákladnom liste nie je totožné s EČV ťahača uvedeného v poistnej zmluve. Z vykonaného dokazovania, a to zo žalobcom predloženej poistnej zmluvy CMR, ako aj Prílohy č. 1 k poistnej zmluve CMR podpísanej a v konaní predloženej žalobcom, mal súd bez rozumných pochybností preukázať, že v poistnej zmluve, ako ani predmetnej Prílohe č. 1 k poistnej zmluve CMR sa EČV ťahača, ani EČV návesu žalobcu, prostredníctvom ktorých vykonával medzinárodnú prepravu tovaru, pri ktorej došlo k škodovej udalosti, nenachádza, a teda predmetné vozidlá do CMR poistenia žalobcu zaradené neboli.

64. Pokiaľ žalobca v rámci procesného útoku poukazoval na ustanovenie § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka a mal za to, že žalovaným 1 aplikovanú výluku v zmysle čl. II ods. 1 písm. o) Zmluvných dojednaní poistnej zmluvy nie je možné aplikovať z dôvodu, že pri škodovej udalosti došlo k zhoreniu návesu a nie ťahača, pričom uvedená výluka stanovuje, že v poistnej zmluve nie je uvedené EČV ťahača a nie návesu, súd sa s uvedenou argumentáciou žalobcu nestotožnil. Súd poukazuje na to, že predmetná medzinárodná preprava tovaru žalobcom, pri ktorej došlo dňa 23.09.2016 k škodovej udalosti a požiaru návesu žalobcu a v ňom sa nachádzajúceho prepravovaného tovaru, bola vykonávaná prostredníctvom návesu s EČV: T., ako aj prostredníctvom motorového vozidla - ťahača s EČV: NZ XXXFB, a preto k rozsahu poisteného krytia v zmysle čl. I ods. 1 Zmluvných dojednaní poistnej zmluvy, ako aj k aplikácii výluky z poistenia v zmysle čl. II ods. 1 písm. o) Zmluvných dojednaní poistnej zmluvy je bez právnej relevancie, že v danom prípade došlo pri požiari „len“ k zhoreniu samotného návesu a ťahača nie. Za relevantné súd považoval, že predmetná medzinárodná preprava bola v danom čase nesporne vykonávaná tak prostredníctvom uvedeného ťahača, ako aj návesu žalobcu. Zároveň EČV ťahača (čl. II ods. 1 písm. o) ZD) nie je totožné s EČV ťahačov uvedených v poistnej zmluve, resp. jej Prílohe č. 1 a tiež EČV ťahača ani EČV návesu (čl. I ods. 1 ZD) nie sú uvedené v poistnej zmluve, resp. Prílohe č. 1 k poistnej zmluve. Žalovaný 1 pritom v liste zo dňa 05.10.2018, ktorým žalobcovi oznámil odmietnutie poistného plnenia jednoznačne a zrozumiteľne odkázal na výluku podľa čl. II ods. 1 písm. o) Zmluvných dojednaní poistnej zmluvy, ako aj poukázal na to, že poistenie CMR kryje iba škody spôsobené na prepravovanom tovare, pokiaľ vozidlo, ktorým bola preprava vykonávaná, bolo zaradené do poistenia, pričom zhorený náves a ťahač neboli zahrnuté do poistného krytia. V zmysle uvedeného tak súd považoval za preukázané, že ťahač ani náves žalobcu, ktorými žalobca vykonával medzinárodnú prepravu tovaru, pri ktorej došlo k škodovej udalosti, neboli zaradené do CMR poistenia

žalobcu, a teda považoval v celom rozsahu za preukázané dôvody, na základe ktorých žalovaný 1 v liste zo dňa 05.10.2018 odmietol žalobcovi priznať poistné plnenie a na ktorých žalovaný 1 zotrval aj v rámci procesnej obrany v predmetnom spore, pričom súd konštatuje, že tento dôvod neplnenia ani následne nemenil.

65. Žalobca tiež v rámci procesného útoku argumentoval tým, že z Medzinárodnej automobilovej poisťovacej karty vydananej žalovaným 1 na predmetný náves žalobcu na obdobie od 01.06.2016 do 30.05.2017, spolu s Potvrdením o poistení o zodpovednosti č. 6563568502 a s Asistenčnou kartou povinného zmluvného poistenia, ktorých vydanie sprostredkoval pre žalobcu žalovaný 2 vyplýva, že o existencii a výkone medzinárodnej prepravy tovaru zhoreným návesom žalobcu s EČV: NZ XXXYM mal žalovaný 1 vedomosť už od 01.06.2016, teda pred vznikom škodovej udalosti, a preto mal byť zaradený do Prílohy č. 1 k poistnej zmluve CMR ako jej zmena a zároveň žalovaný 1 v čase vydania/odovzdania Asistenčnej karty PZP k návesu nemal žiadnu výhradu k tomu, že náves nie je uvedený/zaradený v Prílohe č. 1 k poistnej zmluve CMR a žalobcovi nezaslal žiadnu výzvu z dôvodu, že náves nie je uvedený/zaradený v Prílohe č. 1 k poistnej zmluve CMR alebo z dôvodu že žalobca za daný náves údajne neuhrádza alikvotné poistenie. V tejto súvislosti súd primárne poukazuje na to, že pokiaľ je k jednému vozidlu (motorovému alebo nemotorovému) uzatvorených viac poistných zmlúv, napríklad poistná zmluva, predmetom ktorej je havarijné poistenie daného vozidla, poistná zmluva, predmetom ktorej je povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla alebo poistná zmluva, predmetom ktorej je poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní medzinárodnej prepravy tovaru (CMR), jedná sa vždy o samostatné a od seba úplne nezávislé poistné - zmluvné vzťahy, ktoré sa konkrétne a individuálne riadia dojednaniami zmluvnými stranami dohodnutými a ktoré na seba navzájom nemajú žiadny vplyv. Preto pokiaľ aj žalovaný 1 zaradil predmetné vozidlá žalobcu, teda ťahač a náves do PZP poistenia žalobcu, uvedené nemalo žiadny vplyv na skutočnosť, že tieto vozidlá (ťahač a náves) neboli zo strany žalobcu zaradené aj do CMR poistenia žalobcu. Samotná vedomosť žalovaného 1 o existencii uvedených vozidiel, resp. o skutočnosti, že žalobca s uvedenými vozidlami vykonával medzinárodnú prepravu tovaru v čase ich zaradenia do PZP poistenia žalobcu a v čase vydania predmetných dokumentov, nezakladá žiadnu povinnosť žalovaného 1 vyzvať žalobcu, resp. vo vzťahu k žalobcovi akokoľvek poukazovať na to, že uvedené vozidlá nie sú zaradené aj do CMR poistenia. Zároveň samotná vedomosť žalovaného 1 o existencii a výkone medzinárodnej prepravy tovaru zhoreným návesom žalobcu a ťahačom žalobcu neznamená a v žiadnom prípade nepreukazuje, že by uvedené vozidlá automaticky mali byť z aktivity žalovaného 1 zaradené aj do CMR poistenia. Je totiž na žalobcovi ako vlastníčkovi, resp. držiteľovi predmetných vozidiel (ťahač, náves), aby sa ako zmluvná strana danej poistnej zmluvy rozhodol, či uvedené vozidlo do poistenia CMR zaradí alebo nie, existencia iných druhov poistenia, resp. poistných zmlúv, do ktorých boli dané vozidlá žalobcu zaradené a vedomosť žalovaného 1 o existencii daných vozidiel a ich využití žalobcom na uvedené právo a zároveň povinnosť žalobcu nemá žiadny vplyv. Žalovaný 1 ako poisťovňa predstavuje vo vzťahu k žalobcovi ako poistenému druhú zmluvnú stranu poistného vzťahu a nie je povinnosťou žalovaného 1, ale ani jeho oprávnením, aby „predpokladal“, že vozidlo žalobcu zaradené do jedného poistného vzťahu je automaticky zaradené aj do iného poistného vzťahu, bez návrhu, resp. aktivity samotného žalobcu, a z tohto predpokladu, ktorý nemá oporu v zmluvnom vzťahu založenom poistnou zmluvou pre CMR, následne vyvodzoval právne dôsledky pre tento zmluvný vzťah.

66. Z uvedených dôvodov preto nemožno odmietnutie poistného plnenia z dôvodov, že daný ťahač a náves žalobcu neboli zaradené do CMR poistenia a s poukazom na výluky v zmysle čl. II ods. 1 písm. o) Zmluvných dojednaní poistnej zmluvy CMR, ktoré žalovaný 1 uviedol už v liste žalobcovi zo dňa 05.10.2018 a na ktorých zotrval aj v rámci procesnej obrany v konaní, považovať za konanie tendenčné a v rozpore s dobrými mravmi, ako aj odporujúce princípom poctivého obchodného styku. Pokiaľ predmetné vozidlá, teda ťahač a náves žalobcu neboli zaradené do CMR poistenia, resp. ich evidenčné čísla nie sú totožné s evidenčnými číslami vozidiel, s ktorými na účely poistenej zmluvy CMR žalobca vykonával medzinárodnú prepravu tovaru, vyplývajúcimi z poistnej zmluvy CMR alebo z Prílohy č. 1 k poistnej zmluve CMR, čo vyplynulo aj z vykonaného dokazovania, súd nemal preukázané, že by uvedené vozidlá žalobcu boli zaradené do CMR poistenia žalobcu, a teda odmietnutie poistného plnenia žalovaným 1 z tohto dôvodu je plne oprávnené a v súlade s podmienkami v poistnej zmluve medzi zmluvnými stranami dojednanými.

67. Žalobca sa návrhmi na doplnenie dokazovania domáhal uloženia povinnosti žalovanému 1 na predloženie originálu poistnej zmluvy k CMR poisteniu uzatvorenej so žalobcom spolu s jej prílohami

s tým, že v konaní namietol, že k poisťnej zmluve CMR nebol pripojený žiadny zoznam vozidiel a žalobca takýto zoznam nikdy nedostal. Súd po vykonanom dokazovaní posúdil uvedenú námietku žalobcu ako nedôvodnú, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že samotnú poisťnú zmluvu CMR zo dňa 10.01.2010, účinnú odo dňa 10.01.2011, podpísanú oboma zmluvnými stranami (vo fotokópii), ako aj Prílohu č. 1 k poisťnej zmluve CMR zo dňa 10.01.2011 podpísanú žalobcom (vo fotokópii) predložil v konaní už samotný žalobca ako prílohu k podanej žalobe, teda je zrejmé, že uvedené dokumenty mal k dispozícii, a teda bol s nimi riadne oboznámený. V nadväznosti na uvedené súd považoval aj za nadbytočné vykonanie dokazovania uložením povinnosti žalovanému 1 na predloženie originálu uvedených dokumentov, nakoľko vykonanie takéhoto dokazovania by bolo neúčelné a nadbytočné z dôvodu, že tvrdenie žalobcu bolo v konaní vyvrátené dôkazmi (poisťnou zmluvou a Prílohou č. 1) ním samotným predloženými.

68. Žalobca tiež v konaní navrhol doplniť dokazovanie uložením povinnosti žalovanému 1, resp. spoločnosti INSERVIS Slovakia, s.r.o. na predloženie likvidačného spisu žalovaného 1 ohľadom škodovej udalosti žalobcu zo dňa 23.09.2016, najmä však Prílohy č. 1 EXPERTNEJ SPRÁVY O ŠKODE ZODPOVEDNOSTI DOPRAVCU HG-LOGISTIC SK s. r. o. zo dňa 27.01.2017, t. j.: Analýzy zodpovednosti, ktorý rovnako súd vyhodnotil ako neúčelný, nehospodárny a v konaní nadbytočný. Z vykonaného dokazovania, a to opätovne zo samotným žalobcom predloženej Expertnej správy o škode zo zodpovednosti dopravcu HG - LOGISTIC SK s.r.o. zo dňa 27.01.2017 (vo fotokópii) vyplynulo, že uvedenú Expertnú správu mal žalobca k dispozícii. Zároveň súd vyhodnotil ako bez právnej relevancie, či zástupca spoločnosti INSERVIS Slovakia, s.r.o. v Expertnej správe uviedol, že príčinou škody bol požiar tovaru a poisteného návesu, pretože rozhodujúcim pre posúdenie, či bol daný náves zaradený do CMR poistenia žalobcu je, či sa jeho EČV nachádza v poisťnej zmluve CMR, resp. v Prílohe č. 1 k nej v súlade so zmluvnými dojednaniami žalobcu a žalovaného 1 ako zmluvných strán poisťnej zmluvy CMR, nie okolnosť, že bol náves takto označený v Expertnej správy vypracovanej externým spolupracovníkom žalovaného 1.

69. S poukazom na uvedené dôvody súd dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že žalobcovi vznikol voči žalovanému 1 nárok na poisťné plnenie v rozsahu náhrady škody uhradenej žalobcom sekundárne poškodenému a vo výške vyčíslenej v Expertnej správe, nakoľko nebolo preukázané, že ťahač a náves, ktorými žalobca vykonával medzinárodnú prepravu tovaru, pri ktorej došlo dňa 23.09.2016 k predmetnej škodovej udalosti, boli zaradené do CMR poistenia žalobcu. Žalovaný 1 tak vo vzťahu k žalobcovi neporušil žiadnu zákonnú alebo zmluvnú povinnosť tým, že neplnil za žalobcu v prospech sekundárne poškodeného v rozsahu vzniknutého práva na náhradu za nahradenú škodu, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou z 23.09.2016. Vzhľadom na uvedené súd vyhodnotil nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému 1 za nepreukázaný a žalobu žalobcu voči žalovanému 1 v celom rozsah ako nedôvodnú zamietol.

70. Zároveň súd konštatuje, že z dôvodu, že súd dospel k záveru, že žaloba nie je voči žalovanému 1 dôvodná, nakoľko nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému 1 nie je daný, a teda nevznikol, súd meritorne neposudzoval ani námietku žalovaného 1, že žalobcom uplatnený nárok voči žalovanému 1 je premlčaný.

71. Následne súd pristúpil k posudzovaniu dôvodnosti žalobou uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému 2. Žalobca si voči žalovanému 2 v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom titulom nároku na náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť v príčinnej súvislosti s konaním, resp. opomenutím žalovaného 2, a to porušením zákonnej povinnosti žalovaného 2 vyplývajúcej z ustanovení ZoFS s následkom vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 30 ZoFS, porušením zmluvnej povinnosti v zmysle § 373 v spojení s § 566 Obchodného zákonníka a porušením povinnosti žalovaného 2 konať v súlade s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. Protiprávny úkon žalovaného 2 mal spočívať v nespĺnení si informačnej povinnosti preukázateľne upozorniť (poradiť) žalobcu na nevyhnutnosť zmeny zoznamu vozidiel, na ktoré sa vzťahuje žalovaným 2 sprostredkované poistenie CMR, a to v nadväznosti na zmenu vozidla poisteného pre PZP, pričom táto povinnosť mu podľa názoru žalobcu vyplývala z osobitného zákona (ZoFS) v spojení so všeobecnými ustanoveniami o mandátnej zmluve upravenými v Obchodnom zákonníku, podporeného aj poisťnou zmluvou CMR.

72. Predpokladom pre vznik zodpovednosti za škodu je porušenie povinnosti vyplývajúcej zo záväzku alebo zo zákona, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti.

Existenciu týchto predpokladov musí preukázať poškodený, pričom predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu musia byť naplnené kumulatívne.

73. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané porušenie povinnosti žalovaným 2, a to notifikačnej povinnosti, informačnej povinnosti alebo povinnosti žalovaného 2 ako finančného sprostredkovateľa - agenta konať vo vzťahu k žalobcovi s odbornou starostlivosťou. Súd primárne poukazuje, že je výlučne záležitosťou a tiež zodpovednosťou žalobcu ako poisteného/poistníka, aby si určil, resp. stanovil rozsah poistenia, teda v danom prípade, aby si sám ako vlastník/držiteľ vozidiel určil, ktoré vozidlá a za akým účelom majú byť poistené. Súd mal za to, že nebolo zákonnou ani zmluvnou povinnosťou žalovaného 2, aby žalobcu informoval alebo mu odporúčal, ktoré konkrétne vozidlá z vozového parku žalobcu majú byť zaradené do CMR poistenia, toto je výlučne právom a zodpovednosťou žalobcu. Bolo totiž zodpovednosťou žalobcu ako zmluvnej strany poistnej zmluvy CMR byť bdely vo vzťahu k určeniu toho, na ktoré z vozidiel, ktorými žalobca vykonával medzinárodnú prepravu tovaru, sa bude vzťahovať poistná zmluva CMR, toto nie je obsahom povinností žalovaného 2 ako finančného agenta. Žalobca ako zmluvná strana poistnej zmluvy CMR zároveň v zmysle čl. X ods. 2 a 3 Zmluvných dojednaní poistnej zmluvy CMR prehlásil, že bol oboznámený s podmienkami vyplývajúcimi z poistenia a bolo mu známe, že neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy je aj zoznam vozidiel poisteného zahrnutých do poistenia zodpovednosti medzinárodného cestného dopravcu. Z uvedeného ustanovenia bolo a muselo byť žalobcovi známe a zrejmé, že do poistenia CMR sú zahrnuté výlučne vozidlá zaradené do zoznamu vozidiel uvedených v Prílohe č. 1 k zmluve a pokiaľ bolo potrebné uvedený zoznam rozšíriť, resp. aktualizovať vo vzťahu k predmetnému návesu a ťahaču žalobcu, žalobca mal byť v tomto ohľade sám aktívny, či už vo vzťahu k žalovanému 2 alebo priamo žalovanému 1, a to v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Poistku číslo 6 561 911 354 vydanú žalovaným 1 k poistnej zmluve CMR zo dňa 11.01.2010, v zmysle ktorej bolo jasne uvedené, že žalobca ako poistený sa má v prípade zmien alebo pri vzniku poistnej udalosti obrátiť buď na poradcu alebo priamo na poisťovňu.

74. Súd mal za to, že povinnosť žalovaného 2 ako finančného agenta vo vzťahu k žalobcovi ako klientovi, a to povinnosť informačná, prípadne notifikačná, ako aj povinnosť žalovaného 2 konať s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k žalobcovi sa vzťahuje na povinnosť žalovaného 2, zisťovať a predkladať pre žalobcu najvýhodnejšie ponuky na uzatvorenie poistnej zmluvy, sprostredkovať možnosť uzatvorenia takejto poistnej zmluvy, poskytovať odbornú pomoc pri uzatváraní poistnej zmluvy vo vzťahu ku konkrétnym potrebám žalobcu, k výške poistného alebo k výške dojednaného poistného krytia, poskytnutie poradenstva ohľadom poistenia rizík, úplne a pravdivo informovať a poučiť žalobcu o poistných podmienkach a prílohách k poistnej zmluve, teda vo všeobecnosti pre žalobcu zvýšiť komfort pri hľadaní vhodného poistného produktu a pri uzatváraní poistnej zmluvy. Vo vzťahu k následnej správe a prípadným zmenám v konkrétnej poistnej zmluve v zmysle následnej starostlivosti žalovaného 2 ako sprostredkovateľa o žalobcu ako klienta môže ísť v konkrétnom prípade o zabezpečovanie komunikácie s poisťovňou, resp. poskytnutie informácií a odporúčaní klientovi vo vzťahu k získaniu prípadných výhodnejších podmienok poistenia, pokiaľ medzi klientom a finančným agentom nebol dohodnutý širší rozsah povinností sprostredkovateľa, čo však v danom prípade preukázané nebolo.

75. Súd mal za to, že k povinnostiam žalovaného 2 ako finančného agenta, ktorý žalobcovi sprostredkoval uzatvorenie poistnej zmluvy CMR so žalovaným 1 nepatrí povinnosť žalovaného 2 informovať alebo odporúčať žalobcovi ako klientovi, aby žalobca prípadne vydal pokyn na doplnenie alebo aktualizáciu zoznamu vozidiel, ktorými je vykonávaná medzinárodná preprava tovaru, takáto povinnosť nevyplýva pre žalovaného 2 zo zákona, ani zo zmluvy. Súd zdôrazňuje, že nie je povinnosťou finančného agenta určiť alebo predvídať, ktoré vozidlo a akým druhom poistenia, chcel mať žalobca poistené, povinnosťou žalovaného 2 by bolo v prípade, ak by žalobca určil, že chce dané vozidlá (ťahač, resp. náves) zaradiť do CMR poistenia, vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť takúto zmluvu, riadne, úplne a pravdivo ho informovať o poistných podmienkach, výške poistného, poistnom krytí a podobne, prípadne zabezpečiť zaradenie daných vozidiel do už existujúceho CMR poistenia. Je však povinnosťou žalobcu ako poisteného/poistníka, aby si určil, resp. stanovil, ktoré vozidlá majú byť v danom prípade do CMR poistenia zaradené, alebo doplnené, nie povinnosťou žalovaného 2 žalobcu o potrebe zaradenia týchto vozidiel do poistenia CMR informovať alebo mu uvedené odporúčať. Súd mal za to, že len a výlučne žalobca ako vlastník alebo držiteľ daných vozidiel si môže určiť a stanoviť, ktoré vozidlo a za akým účelom má byť poistené, s následným vznikom povinnosti žalovaného 2 vyvinúť činnosť smerujúcu k tomu, aby mal žalobca možnosť takúto poistnú

zmluvu uzavrieť a až za týmto účelom žalobcovi poskytovať odbornú pomoc, informácie a odporúčania pre získanie toho najvhodnejšieho a pre žalobcu najvhodnejšieho poistného produktu.

76. Žalobca v rámci procesného útoku tiež argumentoval, že žalovaný 2 neupozornil (neinformoval) žalobcu, že v prípade, ak nebudú EČV daného návesu a ťahača uvedené v Prílohe č. 1 k poistnej zmluve CMR a dôjde pri ich nasadení k vzniku škody, táto nebude krytá žalovaným 2 sprostredkovaným CMR poistením z dôvodu vzniknutej medzery v poistení, a to napriek tomu, že žalovaný 2 mal vedomosť o potrebe zaradiť daný náves a ťahač žalobcu do tohto zoznamu od 01.06.2016, keďže k zhorenému návesu bola vydaná Asistenčná karta PZP, na ktorej bol aj odtlačok pečiatky žalovaného 2 a žalovaný 2 zároveň mal vedomosť o vykonávaní medzinárodnej prepravy tovaru aj prostredníctvom uvedených vozidiel (ťahač a náves). V konaní nebolo sporné, že žalovaný 2 skutočne mal vedomosť o vykonávaní medzinárodnej prepravy tovaru žalobcom prostredníctvom daného ťahača a návesu. Zároveň nebolo sporné, že žalovaný 2 mal vedomosť o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla k daným vozidlám a o vydaní k tomu prislúchajúcich dokumentov. Žalovaný 2 teda preukázateľne mal vedomosť o existencii uvedených vozidiel žalobcu a zároveň o tom, že žalobca prostredníctvom týchto vozidiel vykonáva medzinárodnú prepravu. Ako už však súd konštatoval, žalovaného 2 nezaväzovala žiadna zákonná ani zmluvná povinnosť smerom k žalobcovi odporúčať, resp. notifikovať, že dané vozidlá je potrebné zaradiť aj do zoznamu vozidiel pre CMR poistenie. Žalobca ako poistený si totiž sám určuje na aký účel chce svoje vozidlá poistiť, v danom prípade sa jednalo o povinné zmluvné poistenie. Žalovaný 2 nie je nijako povinný a ani oprávnený za žalobcu určovať, resp. vo vzťahu k žalobcovi upozorňovať na to, že takéto vozidlo poistené na účely povinného zmluvného poistenia, by malo byť prípadne poistené aj CMR poistením a tak je ho preto potrebné zaradiť aj do zoznamu vozidiel uvedeného v Prílohe č. 1 k poistnej zmluve CMR, nakoľko je výlučne zodpovednosťou žalobcu, aby si sám určil, ktoré vozidlá a za akým účelom chce mať poistené.

77. Súd v danom prípade dospel k záveru, že nebolo zo strany žalobcu preukázané, že by žalovaný 2 vo vzťahu k žalobcovi porušil niektorú zo žalobcom tvrdených povinností, že by konal v rozpore s ustanovením § 2, resp. § 28 ZoFS, resp. že by porušil zmluvnú povinnosť v zmysle ustanovení § 566 a nasl. Obchodného zákonníka alebo § 642 a nasl. Obchodného zákonníka. Nebolo preukázané, že by žalovaný 2 žalobcu ako klienta pri uzatváraní poistnej zmluvy CMR nedostatočne, nepravdivo alebo neúplne poučil, neinformoval alebo neoboznámil s poistnými podmienkami alebo prílohami k poistnej zmluve, s tým, čo bolo predmetom poistenia, aký je rozsah poistného krytia alebo ktoré vozidlá žalobcu boli zaradené do CMR poistenia. Pokiaľ žalobca záverom namietal, že mu k poistnej zmluve CMR nebol priložený a žalobca nebol oboznámený so zoznamom vozidiel v zmysle Prílohy č. 1 k poistnej zmluve CMR, uvedené ako bolo konštatované súd nemal preukázané, nakoľko sám žalobca k žalobe predmetnú Prílohu č. 1, a to podpísanú samotným žalobcom, predložil ako listinný dôkaz, a teda túto mal žalobca zjavne k dispozícii a bol s ňou oboznámený.

78. V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že existencia takej povinnosti žalovaného 2 (notifikačnej, informačnej alebo povinnosti konať s odbornou starostlivosťou), ktorá by zahŕňala, resp. obsahom ktorej by bola povinnosť žalovaného 2 informovať alebo notifikovať žalobcu o nevyhnutnosti aktualizácie zoznamu vozidiel, na ktoré sa vzťahuje CMR poistenie žalobcu, resp. mu odporučiť vydanie pokynu žalovanému 2 na zabezpečenie aktualizácie daného zoznamu vozidiel, a ktorá by vyplývala zo zákona alebo zo zmluvy medzi žalobcom a žalovaným 2, nebola v konaní preukázaná, a teda žalovaný 2 nebol na takéto konanie vo vzťahu k žalobcovi povinný. K porušeniu povinnosti žalovaného 2 ako sprostredkovateľa by tak došlo iba v prípade, ak by žalobca dal žalovanému 2 pokyn alebo udelil iný mandát, aby žalovaný 2 zabezpečil doplnenie/aktualizáciu zoznamu vozidiel, na ktoré sa vzťahuje poistná zmluva CMR, žalovaný 2 by však na realizáciu tohto pokynu, resp. mandátu nevyvinul žiadnu činnosť. Nad rámec uvedeného súd poukazuje na to, že sa nezaoberal právami a povinnosťami žalovaného 2 vyplývajúcimi zo Zmluvy o sprostredkovaní poistenia zo dňa 01.07.2006, nakoľko uvedený zmluvný vzťah vznikol a zakladá práva a povinnosti vo vzťahu ku konkrétnym zmluvným stranám predmetnej zmluvy, teda žalovaného 1 a žalovaného 2, ktorý zmluvný vzťah nebol predmetom tohto sporu.

79. Po vykonanom dokazovaní súd zároveň dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by žalobca vydal žalovanému 2 akýkoľvek pokyn, resp. udelil mandát, na základe ktorého mohol začať žalovaný 2 vyvíjať činnosť smerujúcu k aktualizácii zoznamu vozidiel, na ktoré sa vzťahuje poistná zmluva CMR uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným 1, a to vo vzťahu k ťahaču žalobcu s EČV: NZ XXXFB, ako

ani vo vzťahu k návesu žalobcu s EČV: NZ XXXYM. Žalovaný 2 tak bez uvedeného pokynu žalobcu nemohol sám z vlastnej iniciatívy pristúpiť k zmene poisťnej zmluvy CMR, ktorej nebol zmluvnou stranou a doplniť, resp. aktualizovať zoznam vozidiel zahrnutých do CMR poistenia žalobcu.

80. Žalobca v rámci procesného útoku v konaní argumentoval tiež tým, z hmotnoprávneho ani procesného hľadiska nemožno výkonu práva v rozpore s dobými mravmi poskytnúť súdnu ochranu a konanie žalovaného 2 tiež bolo v rozpore s poctivým obchodným stykom. V obchodnoprávných vzťahoch, teda v danom prípade aj vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 2 platí, že výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu. Pôsobenie zásady poctivého obchodného styku má ochraňovať zmluvných partnerov pred šikanóznymi praktikami a tendenciami pri obchodovaní. O šikanovanie pôjde najmä vtedy, ak by výkon práva zreteľne smeroval iba k zjavnému poškodeniu iných subjektov. Súd konštatuje, že takéto konanie žalovaného 2 nebolo zo strany žalobcu nijakým spôsobom preukázané, a to za situácie, kedy súd nemal preukázané porušenie žiadnych tvrdených zmluvných ani zákonných povinností žalovaným 2. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že nie je možné dospieť k záveru o konaní žalovaného 2 voči žalobcovi v rozpore s poctivým obchodným stykom.

81. Sumarizujúc uvedené súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal naplnenie prvého predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu, a to porušenie povinnosti (zákonnej ani zmluvnej) zo strany žalovaného 2, ako ani porušenie povinnosti žalovaného 2 konať v súlade s poctivým obchodným stykom. Pokiaľ nebol preukázaný a naplnený už prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, pričom všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu musia byť naplnené kumulatívne, súd s poukazom na hospodárnosť konania meritórne neposudzoval existenciu ďalších predpokladov, teda vznik škody, jej výšku, resp. príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody a zároveň k otázke škody súd nepovažoval za účelné a hospodárne vykonávať dokazovanie žalobcom navrhovaným výsluchom svedkyň N. P. a W. G.. Napokon z dôvodu, že súd dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému 2 nie je daný, a teda nevznikol, súd meritórne neposudzoval ani námietku žalovaného 2, že žalobcom uplatnený nárok voči žalovanému 2 je premlčaný. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal žalobou uplatnený nárok na náhradu škody voči žalovanému 2, preto súd žalobu aj voči žalovanému 2 ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

82. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

83. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

84. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

85. Žalovaný 1 bol v predmetnom konaní vo vzťahu k proti nemu uplatnenému nároku úspešný v celom rozsahu, keďže súd žalobu voči žalovanému 1 zamietol. Následne súd dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby žalobcu aj voči žalovanému 2, preto žalovaný 2 bol vo vzťahu k proti nemu žalobou uplatnenému nároku úspešný v celom rozsahu, keď súd aj žalobu voči žalovanému 2 zamietol. S poukazom na uvedené a s odkazom na citované ustanovenia CSP dospel súd k záveru, že žalovaný 1 má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovaný 2 má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP) do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava III.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 CSP ( t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. v platnom znení).